THE DEERWALKER

VOL.2 NO.4 2076

DEERWALK SIFAL SCHOOL

WELCOME!

The Deerwalker

Dear Reader,
We take great pleasure in welcoming you to the fourth issue of our magazine, The Deerwalker.
The Deerwalker is a student-run and student-led school magazine of our school. Our magazine is aimed at providing a platform for the students of DSS to share their views and ideas. We motivate students to express their creative side through the means of literature. This magazine provides a variety of articles for the readers aiming to develop linguistic skills, knowledge of science, information and technology and life skills among the students. We offer a wide range of articles with different sections of writing which includes the articles on science, sports, poetry, creative writing, book and movie reviews and the articles about the school events and activities. The students of Sifal School are encouraged to uplift their writing skills to foster their minds with creative and critical thinking. The efforts have been made to publish this magazine error-free and flawless. Moreover, we hope this magazine will go on a long way equipping the students with ideas and skills of presentation. The long and the short of it, we expect our magazine to be informative, amusing, useful and effective. Also, any comment and critiques as a reader will be highly appreciated and will be considered for the next publication.

Co-Editor-In-Chief
Rusha Manandhar
Sandhya Sah

Editors
Benit Shrestha
Girwan Poudyal
Jiya Sapkota
Kajal Bastakoti
Muskan Singh
Niharika Chapagain
Prashant Shrestha
Sauharda Bajracharya
Shreeya Sitaula
Shruti Pokhrel
Simone Shree Pathak
Surabhi Ghimire
Yunil Ghimire

Authors
Anshu Shree Aryal
Bipana Shrestha
Estella Shrestha
Monika Karki
Pranjal Khatiwada
Prasoon Man Shrestha
Shreeya Sitaula
Simon Sangat, among others

DESIGN
Digital Media Lab, Deerwalk Institute of Technology

CONTACT US
Tel. +977-01-4478-482, contact@sifal.deerwalk.edu.np

The Deerwalker is Students' magazine and is published by Sifal Secondary School, Kathmandu, Nepal.

The Deerwalker is an independent magazine. The views expressed by the writers do not necessarily represent the views of the magazine.

The Deerwalker © 2076

FEATURES

SANSKRIT ARTICLES

POETRY

BOOK AND MOVIE REVIEWS

SCIENCE AND TECHNOLOGY

SPORTS AND ENTERTAINMENT

TRAVEL

EVENTS AND ACTIVITIES OF THE SCHOOL

CREATIVE WRITING AND OPINION

CHINESE ARTICLES

SANSKRIT ARTICLES

प्रसिद्धी डंगोलः

अनुक्रमाङ्कः : २०२७०७

मम परिचयः

मम नाम प्रसिद्धी डंगोलः अस्ति । अहं रातोपुलस्थाने निवसामि । मम परिवारे चत्वारः सदस्याः सन्ति । मम जनकस्य नाम ज्ञानुः डंगोलः अस्ति । मम जनन्याः नाम रजनी डंगोलः अस्ति । मम अग्रजस्य नाम प्रशान्तः डंगोलः अस्ति । मह्यं अध्ययनं बहु रोचते । अहं सिफल-माध्यमिक-विद्यालये पठामि । तत्र अहं चतुर्थकक्षायां पठामि मम कक्षायां एकोनविंशतिः छात्राः सन्ति । कक्षायां सर्वेषु सखिषु मध्ये मम प्रियसखा ओजस्वी अस्ति ।

तनिष्कः शाक्यः

अनुक्रमाङ्कः : २०२७०२०

मम परिचयः

मम नाम तनिष्कः शाक्यः अस्ति । अहं दशवर्षीया बालिका अस्मि । मम पितुः नाम सविनः शाक्यः अस्ति । मम मातुः नाम विवेचना शाक्यः अस्ति । मम निवासस्थानं काष्ठमण्डपस्य चावहिलस्थानम् अस्ति । मम विद्यालयः सिफलस्थाने अस्ति । मम विद्यालयस्य नाम सिफल-माध्यमिक-विद्यालयः अस्ति । अहं तत्र चतुर्थ्यां कक्षायां अध्ययनं करोमि । चित्रकलायां मम रुचिः वर्तते ।

कुशलबाबुः श्रेष्ठः

अनुक्रमाङ्क : २०२७०१०

मम दिनचर्या

मम नाम कुशलः श्रेष्ठः अस्ति । अहं प्रातःकाले पञ्चवादनसमये उत्थाय शौचालयं गच्छामि । तत्र गत्त्वा मुखं प्रक्षाल्य दन्तधावनं करोमि । ततः भोजनालयं गत्त्वा जलं पीत्वा चायपानं करोमि । तत्पश्चात् पठनाय स्व-प्रकोष्ठं गच्छामि । घण्टाद्वयं पठित्वा अहम् ओदनं खादनाय पुनः भोजनालयं गच्छामि । भोजनं खादित्वा वस्त्रं धारयित्वा पठनाय विद्यालयं गच्छामि । विद्यालये गत्वा सर्वप्रथमम् अहं प्रार्थनां कर्तुं विद्यालयस्य प्राङ्गणं गच्छामि । प्रार्थनां कृत्वा पठनाय प्रकोष्ठं आगच्छामि । तत्र विषयानुसारं सार्धत्रिवादनपर्यन्तं पठित्वा पुनः गृहम् आगच्छामि । ततः किञ्चित् खादित्वा खेलनार्थं बहिः गच्छामि । ततः किञ्चित्समयानन्तरं गृहम् आगत्य गृहकार्यं करोमि । गृहकार्यं समाप्य एकघण्टापर्यन्तं दूरदर्शनयन्त्रं पश्यामि । ततः भोजनार्थं भोजनालयं गच्छामि । भोजनं कृत्वा पुनः पठामि । ततः दशवादनपर्यन्तं पठित्वा शयनं करोमि ।

ओजस्वी मानन्धरः

अनुक्रमाङ्क : २०२७०१५

मम परिचयः

मम नाम ओजस्वी मानन्धरः अस्ति । अहं अधुना दशवर्षीया जाता । अहं सिफलस्थाने वसामि । मम गृहे पिता,माता अग्रजा च वर्तन्ते । मम जनकस्य नाम मनिषः मानन्धरः अस्ति । मम जनन्याः नाम रुपा मानन्धरः अस्ति । मम अग्रजा नाम रुषा मानन्धरः अस्ति । मम विद्यालयः गृहस्य समीपे एव अस्ति । मम विद्यालयस्य नाम सिफल-माध्यमिक-विद्यालयः अस्ति । तत्र अहं चतुर्थकक्षायां अध्ययनं करोमि । मह्यं विविधविषयेषु मध्ये नृत्यसंस्कृतगणितविषयाः बहु रोचन्ते । कक्षायां सर्वेषु मित्रेषु मध्ये मम प्रियमित्रं प्रसिद्धी अस्ति ।

दृष्टि: वि.के

अनुक्रमाङ्क : २०२७००६

मम परिचय:

मम नाम दृष्टि: वि.के अस्ति । अहं काष्ठमण्डपस्य चाबहिलनगरे तिष्ठामि । अहं चतुर्दशवर्षीया बाला अस्मि । मम मातु: नाम कौसीला वि.के अस्ति । अहं चतुर्थकक्षायां पठामि । अहं पठनाय सिफल-माध्यमिक-विद्यालयं गच्छामि । विद्यालयं गत्वा अहम् अनुशासने स्थित्वा पठामि । संस्कृतविषये लयबद्धरूपेण श्लोकान् शिक्षका: पाठयन्ति । अत: मह्यं संस्कृतम् अधिकं रोचते । कक्षायां मम प्रियसखा लुनिभा अस्ति ।

कृष्मा थापा

अनुक्रमाङ्क : २०२६००८

मम परिचय:

मम नाम कृष्मा थापा अस्ति । मम गृहं गोठाटारस्थाने वर्तते । मम परिवारे चत्वार: सदस्या: सन्ति । मम जनकस्य नाम विदुर: थापा अस्ति । मम मातु: नाम रीता कटुवाल: वर्तते । अहं सिफल -माध्यमिक-विद्यालयस्य पञ्चमकक्षायाम् अध्ययनं करोमि । मम कक्षायाम् एकविंशति: छात्रा: सन्ति । मम कक्षाया: कक्षाशिक्षिका इन्दिरा शर्मा अस्ति । विविधविषयेषु मध्ये गणितविषयं मह्यम् अधिकं रोचते । तथैव संस्कृतविषये अपि मम रुचि: वर्तते । मया चतुर्थकक्षात: संस्कृतविषयस्य अध्ययनं कृतम् ।

POETRY

सुमेधा अधिकारी

क्रमाङ्क : २०२८०४०

हामी साना नानी

हामी साना नानी कति राम्रो बानी
आफूभन्दा ठुलालाई आदर गर्छौं हामी
आफूभन्दा सानालाई माया गर्ने ज्ञानी ।
हामी सबै मिलेर देशको सेवा गरौँला
मातृभूमि नेपाललाई सधैँ शिरमा राखौँला
हामी साना नानी कति राम्रो बानी ।

रेशुरानी सिंह

क्रमाङ्क : २०२८०२७

बगैँचा

मेरो घरको छानामा सानो बगैँचा छ
रङ्गीचङ्गी फूलहरू रातो पहेँलो छ ।

मैले पानी हाल्दा फूल मुस्कुराउँछ
हाँसेको फूल देख्दा मलाई हाँसो लाग्छ ।
मेरो घरको छानामा सानो बगैँचा छ ।

फूलको रस चुसेर यताउति सर्छ
भुँभुँ गर्दै भमरा मिठो गीत गाउँछ ।
मेरो घरको छानामा सानो बगैँचा छ ।

अनीच्का कौशिक

क्रमाङ्क : २०२८००६

क्रिसमस

नाच्दै-हाँस्दै आयो क्रिसमस
स्यान्टाको चकलेट भयो खोसाखोस
क्रिसमसको वेलामा म रमाउँछु ।
क्रिसमसको रमझममा त्यसै हराउँछु ।
मलाई क्रिसमस मन पर्छ ।
स्यान्टाले हामीसँग धेरै रमाइलो गर्छ ।
क्रिसमसमा चारैतिर रमाइलो हुन्छ ।
क्रिसमसको रमझमले मनै छुन्छ ।
क्रिसमस आउँदा मन हुन्छ रमाइलो
क्रिसमसको बेलामा दिन हुन्छ घमाइलो
नाच्दै-हाँस्दै आयो क्रिसमस
स्यान्टाको चकलेट भयो खोसाखोस ।

दीलिशा महर्जन

क्रमाङ्क : २०२२००६

आमा हुन् उनी

नौ महिना आफ्नो कोखमा राखी
जीवनभर हेरचाह गरी
सन्तानका लागि खुसी हुनी
को हुन् त उनी ?
उनी आमा हुन् ।

आफू नखाएर पनि सन्तानलाई खुवाँउछिन्
आफू बिरामी हुँदा पनि सधैँ काम गर्छिन्
किन त ? आफ्नो बच्चाका लागि ।
आमाको मायालाई कहिल्यै बुझ्न सकिँदैन ।
बच्चा रिसायो भनेर खिन्न भएर बस्छिन्
बुढाले गाली गरे भनेर रोएर बस्छिन्
आमा बाले नराम्रोभन्दा मन दुखाएर बस्छिन्
किन त ? एउटी आमा मात्र होइनन्
एउटी छोरी, एउटी श्रीमती, एउटी दिदी र एउटीबहिनी हुन् उनी ।

बच्चालाई संस्कार सिकाउँछिन्
सबैसँग राम्रो बोल्न सिकाउँछिन्
सबैलाई माया गर्न सिकाउँछिन्
हिँड्न सिकाउँछिन्
पढ्न सिकाउँछिन
आमा भनेकी आमा नै हुन् जसो गरे पनि ।

दिनभरि काम गर्छिन् राति पनि काम गर्छिन्
कति काम गर्छिन् बिहानदेखि रातिसम्म
कति माया गर्छिन् उनी आफ्नो परिवारलाई, गन्नै नसकिने, नाप्नै नसकिने ।

आकाशकी एउटी परी हुन्
महलकी रानी हुन्
र सबैको मुटु हुन् उनी ।
आमा ! तिम्रो माया त कस्तो अचम्मको !
बिरामी हुँदा उनी डाक्टर
पढ्ने बेला उनी शिक्षक
खेल्दा उनी साथी
उनलाई सबै कुरा आउँछ ।
त्यही भएर भनिन्छ कि
आमा बन्नु एउटा ठुलो काम हो ।

आमाको माया अचम्मको छ
आफ्नी आमालाई माया गर
किनकी आमाभन्दा ठुलो यो संसारमा अर्को को छ र ?

साइस पुडासैनी

क्रमाङ्क : २०२४०१६

काम गर्ने केटा

पल्लो घरमा निन्याउरो केटो
घर बडार्दै छ
तलदेखि माथिसम्म
कपडा छ मलिन र झुत्रो
ऊ काम गर्ने केटो ।

कपाल मैलो छ उसको हात खुट्टा फाटेका
पढ्ने काम थाहै नभई सफा गर्न जुटेका
मालिकको आदेश सधैँ शिरोधार्य गर्छ
बजारमा समान किन्न सधैँभरि खट्छ ।

किनकि ऊ काम गर्ने केटो कान्छा
सधैँभरि गर्नपर्छ उसलाई भात र भान्छा
न उसलाई स्कुल होमवर्कको चिन्ता छ
न उसलाई मालिकको घरको कामको टन्ठा छ ।

पहाडी कुनाको गरिब परिवारबाट आएको
सेवा गर्न धनी मानिसको परिवारमै रमाएको
क, ख, ग पनि जानेकै छैन उसले
किनकि गरिबीले आक्रान्त भएको ऊ काम गर्ने केटो ।

विवश छ ऊ सेवा गर्न
बलिदान गरेको छ उसले बालअधिकार
छैन ठुलो लक्ष्य उसको मात्रै चिन्ता छ परिवार र आफ्नो पेट भर्ने
बालापनको चीँ मुसी चीँ गर्न पनि पाएन उसले
किनकि ऊ काम गर्ने केटो ।

काम नगरी खान र लाउन नमिल्ने
पढाइ लेखाइ के हो थाहै नहुने
किनकि बाध्यताले खेदिएको
आफ्नै देशमा पनि परदेशी भएको
महलका जुठा भाँडाहरूले च्यापिएको
गाउँको सम्झनालाई माटामा खोपेको ठिटो
ऊ सहरमा काम गर्ने केटो ।

मान्सी सिंह
क्रमाङ्क : २०२६०१२

किताब

अक्षर अक्षर जुटेर
गीत छाउनुपर्छ ।
गीतभित्र नेपालीले
नेपाल गाउँनुपर्छ ।

शब्द शब्द जोडेर
काव्य लेख्नुपर्छ ।
काव्यभित्र नेपालीले
नेपाल खोज्नुपर्छ ।

वाक्य वाक्य मिलेर
काव्य लेख्दा ।
नेपाल चित्र होस्
काव्य खोल्दा ।

देश भन्नु एक काव्य
च्यात्नुहुन्न पाना ।
कहाँ बस्ने भागेर
भत्काएर छाना ।

रोजी गुरूङ
क्रमाङ्क : २०२५०१३

मेरो देश

सगरमाथा अग्लो छ ठुलै छ मेरो देश
अग्लै छ पहिचान आफ्नै भाषा र भेष
हिमाल छ माथितिर तल बस्छन् नेपाली
हिमाल नै नेपाल हिमाली नै नेपाली ॥ १ ॥

हिमालसँगै छुट्टै छ हाम्रो संस्कृति
मैदानसम्म फाँट छ कति राम्रो प्रकृति
पहाडको सुन्दरताले रमाउँछ मेरो मन
हाम्रो लोक संस्कृति यही हो हाम्रो धन ॥ २ ॥

यता फुल्छ लालीगुराँस र प्याउली
डाँफे नाच्छ यहीँ नै यहीँ रुन्छ न्याउली
बुद्धको देश हो मेरो हत्याहिंसा छैन
यो देश सधै नेपालीको अरु कसैको हैन ॥ ३ ॥

नेपाली हौँ एकजुट हुन्छौँ कमिलाका गोला झै
मौरी झैँ परिश्रमी कोइली झै चङ्ग भई
उठाउनु नेपालीलाई सगरमाथा चुलीमा
चिनाउनु छ नेपाललाई यो विश्वको माझमा ॥ ४ ॥

रूसीना तामाङ
क्रमाङ्क : २०२५०१४

प्रकृतिको सुन्दरता

प्रकृतिको सुन्दरता कस्तो
सधैँ हेरिराखूँ जस्तो ॥

छेउमा एउटा खोला बगेको
वरिपरि हरियाली फैलेको ॥१॥

चराचुरुङ्गीको स्वर सुनेर,
धेरै राम्रो लाग्दछ ।

माछा तैरेको देख्दा मलाई
तैरिने इच्छा जाग्दछ ॥२॥

घर हो तिमी सबैको
मानिस चरा चुरुङ्गी
तिमीबिना हामी त,
केही हैनौँ प्रकृति ।३।।

तिमी अहिले मर्‍यौ भने,
हामी पनि मर्नेछौँ ।
तिमीलाई दुःख दिए पनि
हामी धेरै माया गर्दछौँ ॥ ४॥

प्रतीक्षा गुरूङ
क्रमाङ्क : २०२६०१५

छोराछोरीको कर्तव्य

बाआमा मन्दिर हुन् भन ।
बाआमा देउता हुन् भन ।
बाआमा देउता हुन् आशीर्वाद लिऊँ
मुटुको एक ठाउँमा बास दिई लुकाऊ ।१।

बाआमाको मन दुखाएको छु भन
अब सुख पाउने छैनौ मृत्युमा पनि
बाआमाको धेरै मन दुखाएको छु भन
अब तिमी नै भन बाआमाको गुण कसरी तिर्छौ ? ।२।

खेलबाड नगर बुबा आमासँग
तिम्रो पनि पालो घुम्दै आउँछ
बाआमा जिउँदो हुँदा हुन्छौ टाढा
बाआमा सम्झने छौ वृद्ध हुँदा ।३।

नेता फेरिएछन् तर काम भने उस्तै लाग्यो

समय फेरिएछ चलन बद्लिएछ जस्तै लाग्यो
नेता फेरिएछन् तर काम भने उस्तै लाग्यो ।

देश बद्लिन्छ भनेर हामीले तिमीलाई जितायौँ
विकास होला भन्दाभन्दै तिमीले वर्ष बितायौ ।

ठुला ठुला सपना देखाउने बानी रहेछ
जुन जोगी आए पनि कानै चिरेको रहेछ ।

देश डुब्न लाग्यो भनी दिनरात लाग्छ डर
विकास चाहिँ छैन बढाउँछौ मात्र कर ।

चलन रहेछ वर्षैपिच्छे नयाँ सरकार आउने
कहिले हो खै जनताले विकास हेर्न पाउने ?

समय फेरिएछ, चलन बद्लिएछ जस्तै लाग्यो
नेता फेरिएछन् तर काम भने उस्तै लाग्यो ।

दावा छिरिङ शेर्पा
क्रमाङ्क : २०२१००८

संस्कृति सिंह ठकुरी
क्रमाङ्क : २०२५०१५

मेरो विद्यालय

आहा ! हेर कति राम्रो
मेरो विद्यालय
ज्ञानको सागरमा डुब्न पाउने
ठुलो सङ्ग्रहालय ।

सबैको मन लोभ्याउने
सुन्दर बगैँचा छन्
चारैतिर हरियाली
स्वच्छ हावा पाउछौँ ।

आहा मेरो कक्षाकोठा
ज्ञान दिने भण्डार
साथीहरू सबैजना
मिल्ने सानो संसार

विद्यालयका दाजुदिदी
सबै हाम्रा प्यारा
आफ्ना माता पिता समान
शिक्षकशिक्षिका सारा ॥

सोनिस्मा बस्नेत
क्रमाङ्क : २०२२०२१

नेपालीको अस्तित्व

जाँदै छन् नेपाली नेपाललाई छोडेर
मायामोह आफ्ना नाता सबै बिर्सेर ।
चिल्ला गाडी चढ्न अनि महलमा बस्न
बोकी सपना पलायन हुन्छन् परदेश ॥

आमाको काख छोडी गर्छन् मरिमेटी काम
चाडमा निधार खाली राख्दै खर्चिँदै छन् श्रम ।
हुँदा खानेभन्दा धेरै हुने खाने जान्छन्
गरिबीको नारा लाउँदै विदेश भित्रिरन्छन् ॥

विमानस्थलमा कामदारको सधैँ लामो घुइँचो
कयौँ नेपालीको ज्यान विदेशमै सुइँक्यो ।
जाँदा सबै ठिक शरीर फिर्दा बाकसमा
आफ्नै भूमि छोडे धनी बन्ने सपनामा ॥

नेपालीको अस्तित्व मरुभूमिमै बिलाउँदै छ
आफ्नो जमिन बाँझो राखी मरुभूमि फुलाउँदै छ ।
गएपछि फर्किनलाई मरिहत्ते गर्नुपर्छ
विदेशमा जीवन जिउन माया सबै त्याग्नुपर्छ ॥

गर्नुपर्छ मिहिनेत ४५ डिग्रीको गर्मीमा
छोड्नुपर्छ बुढो देह पछि स्वदेशमा ।
एबिसिडी कण्ठै भन्छन् क,ख नजान्ने भुरा
देश नचिन्ने नेपालीलाई विदेशको थाहा छ सबै कुरा ॥

वीर गोर्खालीको त्याग भुल्दै छ नेपालीले
आफ्नै अस्तित्वलाई गिज्याउँदै छ नेपालीले ।
छोड्यो लाग्न नेपालीलाई माया नेपालको
चिन्ता लाग्छ यो देशको भविष्य के हुने हो ? ॥

समीर श्रेष्ठ
क्रमाङ्क : २०२१०१७

कर्तव्य

कर्तव्यको पहाड बोकी
निक्ल्यो ऊ आशाको सास रोकी
अरूले सम्झाइदिएको संसारको
उसको पहिलो हेराइ
नाम राखिदिए अरूले नै
अनि
जिउने पनि अरूकै संसारमा
गर्भमा हुँदा रोजिदिएको सपना
साकार पार्ने
उसको एक्लो कर्तव्य

काम नभएको अल्लारे होइन ऊ
छ प्राप्ति विशाल लक्ष्यको
कर्तव्य उसलाई बोझ बन्न पुग्यो
चाहन्थ्यो गर्न के
तर
के गर्न जुट्यो
उसको आँट टुट्यो
अपनायो होला उसले
सयौं बाटाहरू
असल कर्मका लागि
सबैका लागि चाहिने टन्न धन गोजीमा

दुःख नगरेको दिन थिएन
दैवले पनि छड्के नजरले हेरिदिँदा
उसलाई आफ्नो संसार बनाउनुथियो
तर
सारा जीवन
त्यही कर्तव्यमा बिताइदियो
समय थियो तर धन थिएन
धन भयो तर समय रहेन
बल थियो तर आँट थिएन
अहिले
आँट त छ ।
तर
बल चाहिँ रहेन ।

पहाड मेरो घर

सुन्दर शान्त हरियाली
सानो बस्ती सानो ठाउँ
सुन्दरताले भरिएको
पहाड मेरो गाउँ ।

बिहानीको झुल्के घाम
चराको चिरबिर धुन
शीतल बिहानीको
सुगन्धले भरिपूर्ण
पहाड मेरो घर

भातृत्व र एकता
आपसी सहयोग र समझदारी
पूजा पाठ र मेला
हुन् है ठुला विशेषता

खोलानाला र पहाड पर्वतले भरिपूर्ण
स्वच्छ वातावरण र सुगन्धित वन
हेर्दै रमाइलो लाग्ने
कस्तो राम्रो आहा
पहाड मेरो घर

आयुष सुवेदी
क्रमाङ्क : २०२६००४

आमा

सर्जन वाइबा
क्रमाङ्क : २०२३०१५

नौ नौ महिना कोखमा राखी मलाई जन्म दियौ
मनमा पीडा राखी बाहिरबाट हाँसिराख्यौ
बाबाको गालीबाट बचाइराख्यौ आमा !
आमा ! तिमीभन्दा ठुलो ईश्वर, हुँदैन हो आमा ?
नेपालीको क, ख, ग देखि गणितको एक, दुई, तिन सबै सिकायौ
जब म रुन्छु रातमा, स्वर्गको आभाष पाउँछु तिम्रो काखमा
आमा ! सक्दिन म बिर्सिन तिम्रो माया र ममता
आमा ! म केही नबोले पनि कसरी बुझ्छ्यौ मेरो पीडा ?

अमृतभन्दा पनि निश्छल छ तिम्रो ममता र माया
मलाई बुझ्न गाह्रो भो तिमी भगवान् कि आमाको रूप ?
आश्चर्य लाग्छ देख्दा तिम्रो माया र ममता
आमा ! तिमीभन्दा ठुला हुँदैनन् देवीदवता ?
मचाहिँ सबैभन्दा भाग्यमानी, सर्वश्रेष्ठ प्राणी भएँछु,
सायद आमा ! तिम्रो माया र साथ पाएर होला ।

मेरो देश

खोलानाला, हिमाल, पहाड, जङ्गल हराभरा
रातो झण्डा फरफराउँछ डाँफे नाच्छ जहाँ
हो यही हो मेरो देश नेपाल
जुन छ सुन्दर, शान्त र विशाल ।

लालीगुराँस फुल्छ यहाँ, कोइलीको कुहूँकुहूँ
नाच्छन् उफ्रन्छन् चराचुरुङ्गी, हरिण दङ्ग परी
यही हो मेरो देश नेपाल
जुन छ सुन्दर, शान्त र विशाल ।

पृथ्वीनारायण शाह, भृकुटीजस्ता वीरहरूको जन्म
गौतम बुद्ध जन्मे यहाँ शान्ति फैलाए जहाँ तहाँ
हो यही हो मेरो देश नेपाल
जुन छ सुन्दर, शान्त र विशाल ।

प्रसन्न श्रेष्ठ
क्रमाङ्क : २०२४०१४

प्रतीक पौडेल
क्रमाङ्क : २०२८०२६

विद्यालय

विद्यालय एक मन्दिर हो
जहाँ ज्ञानको सागर हुन्छ ।
विद्यालय हाम्रो दोस्रो घर हो
जहाँ धेरै समय बिताएका हुन्छौं ।

विभिन्न विषयका किताब हुन्छन् ।
थरीथरीका साथीहरू
धेरै प्रकारका ज्ञान पाउछौँ
धेरै माया गर्ने शिक्षकहरू ।
विद्यालय एक मन्दिर हो
जहाँ हाम्रो भविष्य हुन्छ ।
विद्यालय नै एउटा यस्तो ठाउँ हो
जहाँ विभिन्न प्रतिभा देखाउने मौका पाइन्छ ।

सानादेखि ठुला ठुला कक्षा हुन्छन्
थरीथरीका चित्रहरू
पढाइ अनि खेलकुद हुन्छ
जहाँ रमाइला पलहरू हुन्छन् ।

सपना पछिको गन्तव्य

मध्यराततिर होला ऊ सुतेको रे,
पत्तै नभई निदाएको रे,
त्यो दिन उसको लागि
कालरात्रिभन्दा कम थिएन रे,
त्यो रात, उसले अरूको खुसीको लागि
आफ्नो हक र अधिकारको आहुति दियो ।

सबैको सहन नसक्ने गरी पहिलो चोटि खाएको
त्यो गाली, त्यो मायालु हातबाट
पाएको त्यो पिटाइले उसको जीवनमा
आँखाबाट खसेका ती दुई थोपा आँसुको मूल्य बुझायो ॥

उसका ती हिँडिरहेका पाइला झट्ट रोकिए,
त्यसपछि उसको आँसु पुछिरहेको हात
र आँसु खस्ने ती नयन पनि रोकिए ।
त्यो सुरिलो ध्वनि निस्किने आवाज उसको
कानसम्म पुग्न सकेन
आज त्यो फुर्तिलो शरीर
अचानक पक्षघाती ठहरियो
अनि अन्त्यमा त्यो बल्ल बल्ल
चलेको सास पनि रोकियो ।

अँध्यारोले उज्यालो कहिल्यै जित्नसकेन
तर आज ऊ सबैतिर
अन्धकारै अन्धकार देखिरहेछ ।
सायद आँखा बन्द भएर हो या
श्वास रोकिएकोले ?
जे सुकैले होस् ! उसको जीवनमा
गुलाफमात्रै देखिएका थिए
तर उसले आज काँडा बिझेको प्रष्ट देख्यो ।
सपनाबाट ब्युँझिएर विपनामा आउँदा
आँसु र पसिनाले निथ्रुक्क भिजेको थियो ।
उसले शरीरलाई स्थिर बनायो र
मग्न भएर सोच्न थाल्यो,
म जीवितै छु ? ममा जीवन छ ?
अचानक मनको एक कुनाबाट आवाज आउँछ ।
चाहे तिम्रो सपना जस्तोसुकै किन नहोस् ?
आँखा खुलेपछि त्यो सपना टुट्नु नै छ ।
आफ्नो बाटो लाग्नु नै छ र अर्को दिनको
लागि पर्खनु नै छ ।
त्यो अन्धकार रात ल्याउन अनेकौँ प्रयत्न गर्नु नै छ ॥

सन्ध्या साह
क्रमाङ्क : २०२१०१९

Girwan Paudyal
Roll no.: 21107

Oh! The Wild Joy of Living

Oh, the wild joy of living!
The blood pulsing and the heart beating.
As I set out to roam,
Under the stars and the bright blue dome.

Aye, I traveled on the sea and on land;
Believing in the endless possibilities of doing what I can.
Free to spread my wings and to stretch my paws,
"I am the king of my world, these are my laws!"

Lost I was in the dark for so long, always doubting myself, afraid of the wrong.

But now I embrace the light, hollow are my hands without the heavy chain that bound me for so long.
The laughter, the fear; often in a doomed situation.
To breathe freely once again is an overwhelming sensation.

Rusha Manandhar
Roll no.: 2021013

Cousins

Today, I wish to write to my cousins
Who are very sweet, caring and loving

They're the shareholders of my heart
And are very intelligent and smart

They tease me for no good reason
Make me feel worthy all the season

We've got a lot of elite childhood memories
Memorable fights, plays, and jeopardies

Now, we've all been so busy
Miss those times we spent freely

Let's make a plan to meet on Sundays
And make the bond as tight as always

No Idea

Dhiraj Chapagain
Roll no.: 2022007

I have no idea what I am writing
Asking for an idea, I was fighting,

No one gave an idea so I had to fight
The only thing that came in my mind was using Facebook Lite,

Trying to write the poem, I went out of the box
But I swear to god, I was really lost,

So I came up with an idea
Of writing a poem titled, "No idea"

Please share your idea if I am right
Or else we shall have a fight.

Mother

Mom, you are the one who gave me life
You are the one who taught me to write
You are the one who sent me to school
You are the one who protected me from people who were bad.
You are the one who taught me to speak
Mom, I thank you
For all the love and support that you gave me
I love you mom, I love you.
Thank you, mom, for all the support.

Bal Krishna Sharan
Roll no.: 2026007

The Bloom Is Off The Rose

Shruti Pokhrel
Roll no. 21124

Adorable aroma has gone
The thorns are blunt
And those creepy leaves have dried
The petals have been burnt
And the roots are losing their tight
Oh! Its beauty is on leave,
So, the stem is weak to pose
Ecstasy is still to give
But the bloom is off the rose

Nothing is forever
The rose when red
Was too far from the fear
The earth was its bed
And the sky was clear.
The breeze was its doorbell
And the rainbow was dear

Now it's God, It's in hell,
The bloom is off the rose

The thorns were crushed
And the leaves were torn,
The pollens were brushed
And the petals were thrown
The cloud is rainless dense
And the land is bare rock,
The wind has lost its sense,
And the sun is suffering a block

In the zenith of depth,
When the rose is enlightened,
The bloom is not its
And it is frightened.
The bloom is off the rose
The red is not by itself.

It deceived the earth,
Stole from the wind
And lured the sun
The rain was obliged to fall and that is all

(This poem has also been published on deerwalk.edu.np/DSS-Plus2/)

A dream to be

Kajal Bastakoti
Roll no. : 21108

She dives in her thoughts
About her life
The life she had then,
And the life she is leading now.

Away from her loved ones
For her, something hurts
Deep inside her heart.

But, she has a dream
To be a person
No one wants her to be
Except for her mom and dad.

Who knew what she had.
It's her dream that she will complete.

No one can take it away from her
Because she has a dream to be,
And she knows that she will be.

She has changed

Prashant Shrestha
Roll no. : 20117

From rising of the sun from Mechi
To its setting in Mahakali
Every second
Every minute
Every hour
She has suffered
And she has changed.

From beauty in her wholeness
To the plainness in seven states
She has suffered
And she has changed.

From being the protector of women
To the helpless observer of their torture
She has suffered
And she has changed.

She had stood for unity in diversity
Now she falls apart for asymmetry.

She had fascinated herself with heritages
Now she feels distorted for its absence.

She had lived in peace
Now she is broken in pieces.

She had the cultured brotherhood
Now she is tortured with chaos.

She, a free one,
Is now encroached.

She, a virgin,
Is now stained.

With the betrayal of neighbor
Who have never favoured.
She has suffered
And she has changed.

From the highlands of the Himalayas in the north
To the lowland of Terai in the south
Every second
Every minute
Every hour
She has suffered
Thus, she has changed.

BOOK AND MOVIE REVIEWS

Shreeya Sitaula
Roll no.: 2021020

A review on the book “The Old Man and the Sea”

The old man and the sea is a historic novel written by Ernest Hemingway. The book is popular as a classic novella and is also the most popular work of Hemingway. The book was successful to receive the Pulitzer Prize in 1863 AD and made Hemingway win the award of the Nobel Prize in Literature in 1954 AD.

Overview

The story of the book Old Man and the Sea is set in Cuba. It narrates the story of an aged fisherman, Santiago, and the battle between him and a marlin. The protagonist, Santiago goes out in his skiff after 84 days without hooking a single fish. On the 85 th day, he hooks a gigantic fish that he is certain is a marlin. Unable to haul in the great marlin, Santiago is instead pulled by it. After two days and nights of constant battle, he finally stabs marlin with his harpoon. As he sails back to home, the marlin attracts sharks through its blood and finally becomes prey to the sharks. Upon reaching the shore, Santiago is left only with the carcass of the marlin.

Throughout the story, Manolin, who was once the apprentice of Santiago and was later prescribed by his parents to go on another boat seems supportive to Santiago to great extent. He looks after the old man like nobody else. He also assures the old man that they will fish together again. The story ends in a fine way showing Manolin watching the old man sleep peacefully while the old man dreams about lions.

My Review

The character of the old man that has been portrayed throughout the story is what I appreciate the most about this book. The fierce battle between the old man and the marlin, with the sharks and with the nature itself shows the determinacy of the old man. The old man is a true example of persistence and mental toughness. The old man is a true inspiration to me when it comes to being persistent in something. But the same old man’s character is also the thing that I cannot truly believe in. Despite being so old and weak physically, the old man has been shown to fight fiercely with the marlin and with the sharks which I think is not possible practically. Also since the novella is written of the times when fishing was a major economic activity, the strength that has been shown to be possessed by the old man might be possible in that era but no macho man like the old man exists in today’s world. In addition, the story is not only about the struggle of Santiago but is a representation of mankind’s struggle with time and his fate. Overall, the book is a classic example of a masterpiece that anyone can fall in love with after reading. The sense of inspiration that is delivered by the character, Santiago, is what I loved the most about this book.

Pranjal Khatiwada
Roll no.: 2024013

Book Review on Charlotte’s Web

Charlotte’s Web, a book by E.B. White and illustration by Garth Williams, is a world-renowned classic book, originally published in 1952. Charlotte’s Web is about a lucky pig, at first who was going to get killed by Fern’s father because of being a runt but Fern saves and raises him large enough to live outside and him Wilbur.

After being raised to a big one, Fern’s father forces her to sell Wilbur for 6 pounds. Afterwards Wilbur is sent to Uncle Homer Zuckerman’s farm where he finds a lot of animals but does not get used to them. Then he is befriended by a spider named Charlotte. Charlotte then tells him that he is going to get slaughtered at Christmas. Wilbur cries and pleads saying he does not want to die. Charlotte has an idea to save Wilbur. She weaves words by using the help of a nasty, greedy rat Templeton by saying Wilbur would give him to eat first from his food. He brings word from newspapers like Humble, etc.

Slowly and steadily, Wilbur gets famous around the world by having words in webs. After, in the county fair, Wilbur does not get a blue ribbon but gets a special price from judges.

Then Charlotte tells that she is going to die and take care of her kids. Wilbur then takes her kids to the farm and after a year kids hatch out and only 3 of them stay on the farm and all of them fly in their silky parachute with the wind. Wilbur then names the three Aranea, Joy, and Nellie.

Characters

- Wilbur is a thanatophobic, rambunctious pig, the runt of his litter. He is often strongly emotional.
- Charlotte A. Cavatica, or simply Charlotte, is a spider who befriends Wilbur. In some passages, she is the protagonist of the story.
- John Arable: Wilbur’s first owner.
- Fern Arable, John’s daughter, who adopts Wilbur when he’s a piglet, and later visits him. She is the only human in the story capable of understanding the nonhuman conversation.
- Templeton is a rat who helps Charlotte and Wilbur only when offered food. He serves as a somewhat caustic, self-serving comic relief to the plot.
- Avery Arable is the elder brother of Fern and John’s son. Like Templeton, he is a source of comic relief.
- Homer Zuckerman is Fern’s uncle who keeps Wilbur in his barn. He has a wife, Edith, and an assistant named Lurvy.
- Other animals in Zuckerman’s barn, with whom Wilbur converses, are a disdainful lamb, a talkative goose, and an intelligent “old sheep”.
- Henry Fussy is a boy of Fern’s age, of whom Fern becomes fond.
- Dr. Dorian is the family physician/psychologist consulted by Fern’s mother and something of a wise old man character.
- Uncle is a large pig whom Charlotte disdains for coarse manners and Wilbur’s rival at the fair.
- Charlotte’s children are the 514 children of Charlotte. Although they were born at the barn, all but three of them (Aranea, Joy, and Nellie) go their own ways by ballooning.

Themes

- Death
- Friendship
- Innocence

Simone Shree Pathak
Roll no.: 2023012

Book Review on "A wrinkle in Time"

It was a stormy night. Margaret Murry was in her bedroom scared from the sounds of thunder. She remembered when the teacher used to call her a poor student. And once when a boy called her brother dumb she started a fight and later got a bruise in her eye.

She was scared that night everyone was sleeping. She slowly went down and saw Charles her baby brother who was waiting for her to come down. He said that he boiled some milk for Meg. Suddenly their dog, Fortinbras started barking, Mrs. Murry was already down, but the twins were not.

Meg thought it was a tramp but it was something. Charles recognized who that was and said it was Mrs. Whatsit. The next day Charles, Meg were dog walking their dog and also were going to meet Mrs. Whatsit. They met a boy called Calvin who also joined them. When they arrived at the house they saw an old lady sitting in a chair with big glasses on. The same day when Calvin was invited to a dinner, Charles, Meg, and Calvin get taken from Mrs. Whatsit, Mrs. Who and Mrs. Which, the 3 w's.

The 3 w's explained that they were going to save Meg's and Charles's father from it. They also describe tesseract which is going through 1 dimension to another dimension. And the three w's turn into their original form. They were celestial bodies the kids were shocked.

They first went to the universe through the tesseract and they again federated to an autumn evening place. Mrs. Whatsit said that the kids will need a flower for oxygen. They again traveled to a planet. And the three w's said that their dad was here but they left the kids alone.

The kids were a little hopeless in the beginning and the planet was weird. Everyone was the same it seemed like they were controlled. They went to the control center. And they saw a man sitting there in a room and staring at them. Charles Wallace gets hypnotized but they save their dad. They meet aunty beast who is ugly from outside and from inside. They go back there again and Meg cares Charles from her love. The kids reunite with 3 w's and their dad. Mrs. Murry reunites with her husband and they lived happily ever after.

Prayusha Acharya
Roll no: 20118

Movie Review: Coco (2017)

Young Miguel has to face the hatred of his family towards music despite his love and passion for it. While old Coco awaits her death, she remembers her father who left his wife and infant child to pursue his career in music. Coco's family had banned music after believing that it had a negative impact on the family and every member of the family had to involve in their traditional profession of shoe-making but, Miguel was not like the rest of his family. He sneaks out and discovers a magical land of his dead ancestors. He meets his idol celebrity singer and his great-grandparents who were passionate about music. After meeting Coco's father and talking with him, Miguel realizes that he is a good person and his family was betrayed by his idol, Ernesto De La Cruz.

Coco is a family-friendly Pixar movie that is beautiful in every aspect. It has ecstatic animation and a fantastic story of the land of the dead. The movie is set up in a small Mexican village. It also shows a glimpse of the after-life which is totally full of magic. Miguel, a 12-year old aspiring musician is the protagonist of the story. The great celebrity musician, Ernesto De La Cruz is the antagonist who betrays Coco's father and takes his fame away from him. Coco is old and sits in a wheelchair while being a good listener to the members of her family. Her daughter, Miguel's mother, does the household chores and bosses her family. Even the small details are plotted in a systematic way in the movie. Coco consists of emotional storylines as it shows the importance of having a supportive family. This movie is one of the greatest hits of Pixar studios and has won almost every nomination award. It has won awards like Golden Globe award for Best Animated Feature Film 2018, Best Animated Feature 2018,
and Teen Choice Award for Choice Movie: Fantasy 2018 and many more. It's a movie that people of every age can watch and enjoy. Many people out there are waiting for the next series of this movie. This movie can be watched repeatedly without getting bored.

निकी महतो
क्रमाङ्क : २०२८०१९

पुस्तक समीक्षा : कुमारी जात्रा

शाहवंशको शासन कालभन्दा अघि काठमाडौँ उपत्यकामा मल्लहरूको राज्य थियो । मल्ल राजाहरूकी इष्टदेवी तलेजु भवानी थिइन् । कान्तिपुरका राजा जयप्रकाश मल्लले तलेजु भवानीको पूजा गरी उनलाई खुसी पारेका थिए । तलेजु भवानीले राजा जयप्रकाश मल्ललाई दर्शन दिन र पासा खेल्न उनकै दरबारमा आउँथिन् । एक दिन पासा खेलिरहेकै बेलामा राजा जयप्रकाश मल्लले तलेजु भवानीलाई ज्यादै राम्री मानेर ट्वालट्वाल्ती हेरिरहे । तलेजु भवानीलाई राजाको यस्तो व्यवहार मन परेन । तलेजु भवानी त्यहाँबाट तुरुन्त अन्तर्ध्यान भइन् । आफूले गल्ती गरेकोमा राजा ज्यादै लज्जित भए । राति सपनामा भवानीले अबदेखि "म पासा खेल्न आउँदिन र मेरो दर्शन कुनै कुमारीमा पाउनेछौ भनिन् ।   एकदिन राजा स्वयम्भुनाथ दर्शन गरेर फर्कंदा राजालाई देखेर एउटी बालिका हाँसिन् । राजाले किन हाँसेको भनेर सोध्न पठाउँदा बालिकाले राजा आफैँले जानून् भनिन् । राजाले तलेजु भवानीले सपनामा भनेकी बालिका उनै हुन् भन्ने थाहा पाए । त्यसपछि राजा बालिकाको घरमा गएर आफूले गरेको गल्तीको बालिकासँग क्षमा मागे । बालिकाले राजालाई क्षमा गरी टीका लगाएर आशीर्वाद दिइन् । राजाले कुमारीका लागि एउटा घर बनाउन लगाए र ती बालिकालाई कुमारीको रुपमा त्यस घरमा राखे र कुमारीको हेरविचारका लागि थिति बाँधे । यसरी इन्द्रजात्राको अवसरमा कुमारी जात्रा चलाउने चलन चलेको हो ।

सिमोन सङ्गत
क्रमाङ्क : २०२१०२१

पुस्तक समीक्षा : उपन्यास 'छाउघर' को पुस्तक समीक्षा

'छाउघर' राज सरगमद्वारा लिखित गोठाले किशोर साहित्य पाण्डुलिपि पुरस्कार विजेता उपन्यास हो । यस उपन्यासमा ग्रामीण क्षेत्रको परिवेश देखिन्छ । मानिसको सोच धेरै निम्न छ र चेतनाको कमीका कारण महिलाले दुःख भोग्नुपरेको देखिन्छ । यस उपन्यासका प्रमुख पात्र कला, राम, हिरा, कलाकी इजा र भगिरथी दिदी हुन् भने सहायक पात्र बज्यै,बाजे, कलाको भाइ, फुपू, मङ्गली दिदी, भरत काका र रूपा भाउजू हुन् ।

स्कुलबाट घर फर्कंदै गर्दा कलाले जाँघ भिजेजस्तो महसुस गर्छिन् । जामा माथि सारेर हेर्दा उनी आत्तिन्छिन् र घरतिर दौडिन्छिन् । आफूलाई के भएको हो भन्ने थाहा नपाउँदै इजाले उनलाई बारीको पुछारको सुनसान छाप्रामा पुऱ्याउँछिन् । त्यतिवेला मानिसको सोचमा विकास नभएकाले त्यहाँका मान्छेहरू छाउलाई मासिक श्राप मान्ने गर्थे र पहिलो छाउ हुँदा बाइस दिन छाउगोठमा बिताउनुपर्थ्यो । यस्तो कुप्रथाको सामना गर्दै कलाले बाइस रात डरको सामना गर्दै आफूलाई त्यही छाप्रामा लुकाएर राख्छिन् । त्यहाँ उनले धेरै कुरा सिक्छिन् । उनले बाजेका देउता, भगिरथी दिदीको प्रेम, महादेवको सर्प, रूपा भाउजूको जत्काल र एक्लोपनले त्यो छाउघरमा उनलाई समाजका बारेमा धेरै कुरा सिकाउँछन् । त्यो छाउघरमा बाइस दिन बिताउँदा उनले धेरै कुरा अनुभव गर्छिन् र बुझ्छिन् पनि । उनले सुख दुःख सबै छाउगोठमै भोगिन् । आफ्ना साथीभाइ र परिवारभन्दा टाढा त्यो छाउगोठमा उनले धेरै कष्टमय समय बिताइन् । उनले कहिल्यै सोचेकी पनि थिइनन् कि आफूलाई त्यति माया गर्ने परिवारले उनलाई घरभन्दा टाढा एउटा गोठमा एक्लै बस्न पठाउँछ । जुन परिवारको उनलाई त्यस्तो माया लाग्थ्यो, त्यही परिवारले गर्दा उनले त्यस्तो दुःख झेल्नुपऱ्यो । त्यस छाउगोठमा उनलाई भगिरथी दिदी र भरत काकाको प्रेमले उनलाई माया सिकायो र त्यही छाउगोठले गर्दा भगिरथी दिदीको मृत्यु हुँदा कलाको मनमा चोट लाग्यो । सानै उमेरदेखि नै कलाले त्यस्ता कुप्रथा झेल्नुपर्छ । उनको बालमनोविज्ञानमा सामाजिक कुप्रथाको नराम्रो छाप बसेको हुन्छ । सामाजिक अवस्थामा र मानिसको सोचमा परिवर्तन ल्याउन नसकेकाले कतिपय महिलाहरू त्यही छाउगोठले गर्दा मर्छन् । छाउ जुन प्राकृतिक प्रक्रिया हो, त्यसलाई श्राप मानेर महिलाहरूलाई दुःख पुऱ्याउने कुप्रथा आज पनि गाउँमा प्रचलित छ । त्यस्ता अन्धविश्वासले मानव जातिमा नराम्रो असर पार्दछन् । सबै जनालाई यस कुप्रथाको विरुद्ध जान आह्वान गर्दै राज सरगमले यो उपन्यास लेखेका हुन् ।

कलाले छाउका पौराणिक र वैज्ञानिक आधार अनि कुप्रथा र अन्धविश्वास थाहा पाउँछिन् । अन्ततःपरम्परा र परिवारसँग विद्रोह गर्छिन् र आखिरमा कला घर छोडेर जान बाध्य हुन्छिन् । कला घर छोडेर भाग्नु एक हिसाबले सही पनि थियो र गलत पनि । त्यो परिस्थितिले कलालाई घरबाट भाग्न बाध्य बनाएको थियो ।

बाह्र वर्षकी बच्चीमा उमेरले ल्याएको परिवर्तन र आइपर्ने दुखको सामना गर्दै गोठमा बाइस रात काट्ने बच्चीको कथा हो 'छाउघर' ।

SCIENCE AND TECHNOLOGY

Prabal Dawadi
Roll no.: 2028024

Pollution

Pollution is the process of making the environment polluted by adding harmful things to it. Pollution causes an imbalance in the environment. There are different types of pollution they are water pollution, land pollution, air pollution, noise pollution, etc. If people mix garbage in the water then water pollution arises. When people run old vehicles and open industries everywhere then it causes air pollution. When lots of vehicles are run on the street it causes noise pollution. Land pollution occurs when people use chemical fertilizers in their fields. Water pollution changes the quality of the water. So, all kinds of pollution create many health problems. Therefore, we should control pollution to stay healthy.

TikTok

TikTok is an iOS and Android social media video app for creating and sharing short lip-sync, comedy, etc videos. The app was launched in 2017 by ByteDance for the market outside of China. ByteDance had previously launched Douyin for the Chinese market in September 2016. Although both the apps are similar they run on different servers to comply with the Chinese censorship restrictions. The app gained popularity in 2018; it is most popular in Asia and the United States.

Mausam Karki
Roll no.: 2022010

Adhit Upadhyay
Roll no.: 2021003

Cyber Security

This is the age of technology. We use the internet everywhere, be it for booking hotels or purchasing other things. The use of the internet is increasing day by day. But on the other hand, cybercrime is also increasing at the same rate. In order to control cybercrime, cybersecurity is important.

Firstly let us know what cybersecurity actually is. Cybersecurity is the process and practice which is designed to protect network devices from any attack or damage. Cybersecurity is the term used to refer to the security which protects the online information. Nowadays, there are lots of security problems. Some of them are Virus, Hacking, Password cracking, etc.

Hacking is one of the main problems in today's world. Hacking refers to a person who breaks the computer (not literally) by gaining access to administrative control. Therefore, we need to have strong password security. To save ourselves from computer hackers or computer viruses we need to use cybersecurity.

Estella Shrestha
Roll no.: 2023013

Earthquake

The shaking or trembling of the earth is called an earthquake. It may collapse many houses, buildings, etc and they may crack due to the earth's strong shake. It can cause the loss of lives and property. Earthquakes are the result of the shifting of tectonic plates which lies in the crust of the earth. The crust and the top of the mantle make up the skin on the surface of our planet. But this skin is not all in one piece it is made up of many pieces covering the surface of the earth.

In such a course of moving apart, joining together or colliding and moving under another plate, the earth's surface may crack, break. Nepal is located at the joint of such plates. The Indian plate in the southern part is slowly moving towards the Tibetan plate in the northern part. Therefore earthquakes can occur anytime in any situation in Nepal. So, we should always be ready to protect ourselves from the earthquake.

Black Holes

Black holes are not what we see; chances are that the picture of the black hole you see is not the actual black hole. Black holes are created when stars die and concentrate all of their mass into a single point. This point is called the "singularity". When you look at a black hole, you would be looking at the event horizon. You can look at black holes like this: a black hole can be considered as a stream of water, ending in a huge waterfall. Before reaching the waterfall, you feel nothing strange but when you reach the waterfall; no matter how hard you try to escape, you won't be able to escape your death. The same is with black holes. The singularity is the waterfall and the stream of water is the event horizon. Believe it or not, the gravitational power of the singularity is; infinite. So, black holes can swallow up anything that comes near it.

Sashwat Paudel
Roll no.: 2022019

Manip Maharjan
Roll no.: 2022009

Is salt just for the taste or it benefits your body?

Salt has an important role in human history. Many cities have been named after salt like Salzburg apart from eating purpose salt has around 14,000 uses. In ancient times salt was even used to pay the salary of people. Salt plays a very important role. Human salt contains sodium and chloride. Sodium is essential for proper functioning nerves and muscles. Sodium is also used by our body to control bloodpressure and volume. Chloride is used by our body to make stomach acid also known as Hydrochloric acid (HCL) and to maintain body water and salt. (SOURCE: youtube.com\what if.)

Benit Shrestha
Roll no.: 21105

ANTIMATTER

If someone asked you, what is the most valuable material in the world; you would say Gold, Platinum or Diamond. However, the economic value of these entities is nothing compared to the value of just 1 Gram of Antimatter. Antimatter is just the opposite of matter. Usually, in the matter, the positively charged protons lie inside the nucleus and electrons orbit around it.

However, in Antimatter this is quite the opposite, as positively charged electrons, called positrons orbit around antiprotons. Even the slightest collision of matter and Antimatter can cause destruction at a massive scale. Unlike nuclear weapons which release about 7%-10% of their total mass as energy, Antimatter will release 100% of its mass as energy. And this makes Antimatter very useful. Excluding the obvious use of antimatter for the creation of a stronger arsenal of nuclear weapons, it can also be used for medical purposes to cure certain kinds of cancer; likewise, Antimatter can also be turned in a reliable fuel source for space travel.

So, the major question arises, why aren't we using this very useful material `Antimatter`? It is because antimatter is very rare, hard to produce and extravagantly expensive. It can be created naturally as well as artificially. It is produced naturally when high energy cosmic rays collide with particles outside of the atmosphere. However, the quantity produced is very tiny and disperses away very quickly, so it can't be collected. Likewise, Antimatter can be artificially produced at high tech labs like The CERN in Switzerland. CERN stands for Conseil européen pour la recherche nucléaire [In French] or European Organization for Nuclear Research [In English]. However, even if created, the biggest challenge would be to effectively store Antimatter, because it would create huge explosions on contact with any form of matter, destroying itself in the process. So, the idea of making use of Antimatter feasible is very challenging and cannot be attained so easily by today's standard of technology and labs.

Just a quick reminder, for the manufacture of just 1 Gram Antimatter, it would cost about 25 billion dollars.

रूषा मानन्धर
क्रमाङ्क : २०२१०१३

हामी र विज्ञान

आजको युग वैज्ञानिक युग हो । ज्ञानविज्ञानका अनेकौं नित्यनवीनतम् क्षितिजहरू उद्घाटित भइरहने युग हो । आज योग र ध्यानको जति धेरै महत्त्व छ, त्यति नै महत्त्वपूर्ण विज्ञान पनि हुन पुगेको छ । हरेक सिकेका र थाहा पाएका कुराहरूलाई वास्तविक हो या होइन भनेर परीक्षण गर्नु नै विज्ञान हो । यो व्यवहारमा प्रयोग तथा प्रविधिमा र अभ्यासमा आधारित हुन्छ । मेरो विचारमा त कल्पनालाई यथार्थमा परिणत गर्न हाम्रो अभ्यास जब सफल हुन्छ, तब विज्ञानको नयाँ आविष्कार जन्मन्छ ।

मानव सभ्यताको विकाससँगसँगै यसको महत्त्व बढदै आएको हो । यसले आजको मानव समाजलाई पूर्णता दिएको छ । मानिसको विज्ञानलाई समेटेर कर्मशील हुनु निकै महत्त्वपूर्ण उपलब्धि रहेको छ । यसले सबैको उन्नति, प्रगति र भलो गर्दछ । विज्ञानका जादुमयी योगदानहरूले विश्वमा नै ठुलो परिवर्तन ल्याएको छ । देश विकासको प्रमुख भूमिका पनि विज्ञानले नै खेलेको हुन्छ । अन्धविश्वास हटाई वास्तविकतालाई अगाडि विज्ञानले ल्याउँछ । मानव सभ्यतामा ल्याएको ठुलो परिवर्तनले आफूलाई मानव समाजबाट छुट्याउन निकै गाह्रो बनाएको छ । विज्ञानले नै मानवजातिलाई भौतिक सुखसुविधाको चुलीमा पुऱ्याएको छ । पृथ्वीमा भौतिक सुख स्वर्गको अनुभव गराइरहेको छ । कोहीले यसलाई अभिशाप भन्न पनि सक्छन तर जेजति पनि विज्ञानद्वारा सिर्जत भयावह र प्रलयकारी पक्षहरू छन् । ती सबै खराब नियत भएका विज्ञानका प्रयोगकर्ताहरूकै देन हुन् । त्यसमा विज्ञानको केही दोष छैन । आपराधिक र हत्यारो मानसिकता भएका मनिसहरूले विज्ञानलाई नर ाम्ररी प्रयोगमा ल्याई युद्ध, असुरक्षा र निराशा विज्ञानमार्फत फैलिइरहेका छन् ।

हामी युवावर्गहरू अदम्य आँट, साहस विश्वासका साथ विज्ञानलाई वरदान सावित गर्न उठ्नुपर्छ । विज्ञानका देनहरूलाई नभुली त्यसमार्फत संसारमा सकारात्मक परिवर्तनहरू ल्याउनुपर्छ । आतङ्कवादी कुराहरूलाई विज्ञानको अझै सिर्जनात्मक कुराहरूमा प्रयोग गर्नुपर्छ । यस्तो गरेमा विश्व नै शान्ति मार्गतर्फ लाग्छ । खुसीको सूर्य उदाउँछ । संसार नै सुख र सम्वृद्धिको बाटो लाग्छ ।

आश्रव खनाल
क्रमाङ्क : २०२१००६

सबै ग्रहमा जीवन किन सम्भव छैन ?

सौर्य मण्डलमा आठवटा ग्रहहरू छन् । तीमध्ये हामी बस्ने पृथ्वीमा मात्र जीवनको अस्तित्व छ । यसका धेरै कारणहरू छन् । जीवनको अस्तित्वका लागि सबै अवस्था अनुकूल चाहिन्छ । हाम्रो सौर्य मण्डलमा कुनै ग्रहहरू सूर्यको धेरै नजिक छन् भने कुनै निकै टाढा । यो कुराले पनि जीवनको अस्तित्वका लागि प्रभाव पार्दछ ।

सूर्यको सबैभन्दा नजिक बुध ग्रह छ । बुध सबैभन्दा सानो ग्रह पनि हो । सूर्यको धेरै नजिक भएकै कारण त्यहाँको सतहको तापमान दिनमा ४२७ डिग्री सेल्सियस हुन्छ भने रातमा १७० डिग्री सेल्सियस हुन्छ । वायुमण्डल तथा असामान्य तापमानका कारण बुध ग्रहमा जीवन छैन । दोस्रो ग्रह छ शुक्र । शुक्रको वायुमण्डल धेरै नै घना छ । एसिडहरूको मात्रा पनि धेरै नै छ । शुक्रमा वायुमण्डलको चाप पृथ्वीभन्दा १०० गुणाले बढी छ । यस्तो परिस्थितिमा जीवन सम्भव देखिँदैन । सूर्यबाट मङ्गल चौथो स्थानमा छ । मङ्गलको वायुमण्डल पातलो छ । दिन र रातको तापमान ८० डिग्री सेल्सियस देखि (३० डिग्री सेल्सियससम्म हुन्छ । सतहमा पानी पनि नभएकाले यो मरूभूमि जस्तो छ त्यसैले यहाँ पनि जीवन छैन नै । वृहस्पति हाम्रो सौर्यमण्डलको सबैभन्दा ठुलो ग्रह हो । ठुलो भए पनि त्यहाँ पनि जीवन सम्भव छैन । त्यहाँ सतहको तापमान (१४३ डिग्री सेल्सियस हुन्छ । वायुमण्डलमा मिथेन र एमोनिया जस्ता विषालु ग्याँस पाइन्छन् । शनि वृहस्पतिपछिको ठुलो ग्रह हो । यसलाई अङ्गुठीजस्तो आकारले चारैतिर घेरेको छ । यो ग्रहमा पनि वृहस्पति ग्रहको जस्तै अवस्था रहेको छ त्यसैले त्यहाँ पनि जीवनको आशा छैन । हाम्रो सौर्यमण्डलको अन्तिममा अरूण र वरूण छन् । सूर्यबाट धेरै नै टाढा रहेको कारणले तापमान (२०० डिग्री सेल्सियसभन्दा पनि कम हुन्छ ।

जीवनको अस्तित्वका लागि पानी र हावा सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुराहरू हुन् । यस्ता कुराहरू भएनन् भने जीवन रहने सम्भावना नै रहँदैन । सौर्यमण्डलमा एउटा मात्र ग्रहमा जीवन छ र त्यो हो पृथ्वी । जबसम्म सूर्यको अस्तित्व रहन्छ, तबसम्म पृथ्वीमा जीवन रहन्छ । वैज्ञानिकहरूका भनाइअनुसार सूर्यको पनि आयु रहन्छ र सूर्यको आयू पनि करिब ४.५ खरब वर्षपछि मृत्यु हुन्छ । त्यसपछि सौर्यमण्डलमा जीवनको अस्तित्व नै नास हुन्छ । यो ब्रह्माण्ड उजागर गर्ने जीवनको अन्त्य हुनेछ । हामी मानिसहरूको अस्तित्व रहँदैन ।

SPORTS AND ENTERTAINMENT

विधान संगत
क्रमाङ्क : २०३०००८

फुटबल

फुटबल खेल विश्वमा धेरै चलेको खेल हो । एउटा फुटबल खेलाडीको जीवन धेरै उतारचढावले भरिएको हुन्छ । एउटा फुटबल मैदानमा २२ जना खेलाडीहरू हुन्छन् । जसमा दुबै पक्षबाट ११/११ जना खेलाडीहरू हुन्छन् । विश्वमा महान् खेलाडीहरू छन् । फुटबल खेल ग्रीसबाट सुरू भएको हो । सन्
१९०४ मा फिफा नाम गरेको अन्तर्राष्ट्रिय फुटबल संघ स्थापना भयो । स्थापना भएको दुई वर्षपछि अन्तर्राष्ट्रिय फुटबल प्रतियोगिता सुरू गरियो । त्यस प्रतियोगितालाई विश्वकपको नाम दिइयो । विश्वकप हरेक चार वर्षमा आयोजना गरिन्छ ।

पहिलो विश्वकप सन् १९३० मा आयोजना गरिएको थियो । उरूग्वेले आफ्नै देशमा सञ्चालन गरेर विश्वकप पनि जितेको थियो । १९३० देखि हालसम्म यो खेल विभिन्न देशमा आयोजना गरिएको छ । अहिलेसम्म आठवटा देशले विश्वकप जितेका छन् । अहिलेसम्मको रेकर्डअनुसार अर्जेन्टिनाले दुईपटक, इटलीले चारपटक, जर्मनीले चारपटक,ब्राजिलले पाँचपटक, फ्रान्सले दुईपटक, बेलायतले एकपटक, स्पेनले एकपटक र उरूग्वेले दुईपटक विश्वकप जितेका छन् । यी सबै देशमा उत्कृष्ट खेलाडीहरू छन् ।

विश्वमा विश्वकपबाहेक धेरै फुटबल खेलहरू आयोजना गरिन्छन् । धेरै क्लब प्रतियोगिताहरू पनि आयोजना गरिन्छन् - जस्तै : इङ्लिस् प्रिमियर लिग, ला लिगा, च्याम्पियन्स लिग, युरोपा लिग, आदि । युरोपको सबैभन्दा ठुलो क्लब प्रतियोगिता च्याम्पियन लिग हो । यो प्रतियोगिता हरेक वर्ष आयोजना हुन्छ । युरोपमा भएको लिगहरूबाट पहिलो चारवटा क्लबहरू यस प्रतियोगितामा भाग लिन पाउँछन् । जम्मा बत्तिसवटा क्लबहरू यस प्रतियोगितामा भाग लिन्छन् । च्याम्पियन लिग र युरोपा लिगको लागि हरेक वर्ष फाइनलको लागि ठाउँ र स्टेडियम छनोट गरिन्छ । च्याम्पियन लिगमा क्लबहरूलाई आठवटा समूहमा बाडिन्छ । खेलाडीहरू पहिलो चरणदेखि खेल्दै जान्छन् र अन्तिम फाइनल पुगेर जित्छन् । च्याम्पियन लिग धेरै क्लबहरूले जितेका छन् । जस्तै बार्सिलोना, रियल म्याड्रिड, लिभरपुल, आदि ।

युरोपमा धेरै राम्रा राम्रा क्लबहरू छन् तर धैरैवटा क्लबहरूले च्याम्पियन लिग जितेका छैनन् । हरेक वर्ष सबै प्रतियोगिता सम्पन्न भएपछि फिफाले एउटा पुरस्कार वितरण कार्यक्रम आयोजना गर्छ ।

वर्षको सबैभन्दा उत्कृष्ट खेलाडीलाई फिफाद्वारा बालोन डि ओर पुरस्कारले सम्मान गरिन्छ ।

सुप्रभ आचार्य
क्रमाङ्क : २०२६०२२

कबड्डी

कबड्डी हाम्रो देशमा खेलिने खेलमध्ये एक खेल हो । यो घरबाहिर सजिलै खेल्न सकिन्छ । हामीलाई थाहा छ, घरबाहिर खेलिने खेल फुटबल, भलिबल, बास्केटबल आदि खेलभन्दा भिन्न किसिमले कबड्डी खेलिने गरिन्छ । यस खेल निश्चित घेराभित्र खेलिन्छ । यो खेल गाउँघर र सहर दुबै स्थानमा सजिलै खेल्न सकिन्छ । कबड्डी खेल खेल्नका लागि जम्मा ८ मिटर क्षेत्रफलको खेल मैदान आवश्यक पर्दछ । दुई समूह बनाएर खेलिने यस खेलको मैदानको बिचमा एउटा रेखा खिचिएको हुन्छ । एक भागमा सात जना खेलाडी हुन्छन् । खेलमा एक जना रेफ्रीको व्यवस्था हुन्छ । सोही रेफ्रीको आदेशअनुसार खेलको सञ्चालन हुन्छ । एक पटकमा विपक्षी टिमको भागमा एक जना मात्रै खेलाडी जान पाउँछ । विपक्षी टिमको खेलाडीलाई छोएर आएमा त्यस टिमलाई अङ्क प्राप्त हुन्छ । यदि विपक्षी टिममा गएको खेलाडीले बिचको रेखा छुन नपाउँदै विपक्षी टिमले समातेर केही समय राख्यो भने विपक्षीले अङ्क प्राप्त गर्दछ । दुई चरणमा खेलाइने यस खेलको पहिलो र दोस्रो चरण १५-१५ मिनेटको हुन्छ । बिचमा पाँच मिनेटको मध्यान्तर हुन्छ । ३० मिनेटको समय अवधिमा जसले बढी अङ्क प्राप्त गर्छ सोही टिमले विजय हासिल गर्दछ । यस खेलले मनोरञ्जन दिनुका साथै शारीरिक र मानसिक रूपमा समेत फाइदा गर्दछ । यो खेल राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय दुबै क्षेत्रमा प्रसिद्ध रहेको छ ।

गितार

कपिल शाही
क्रमाङ्क : २०२१००९

गितार एक प्रकारको साङ्गीतिक बाजा हो । यो नेपालको मात्र नभइ विश्वभरिको नै प्रसिद्ध बाजा हो । यसलाई दुई हातले बजाइन्छ । यसमा भएका तारहरूलाई एक हातले च्याप्ने र अर्को हातले बजाउने गरिन्छ ।

गितारलाई विभिन्न भागमा च्यापेर बजाउँदा विभिन्न किसिमका ध्वनि निस्किन्छन् । यसले सङ्गीतमा थप मधुर वा मिठास भर्ने काम गर्दछ । गितार अहिलेको युवा पुस्ताको आर्कषक बाजाको रूपमा रहेको पाइन्छ । सामान्यतया गितार दुई किसिमको हुन्छ । विद्युतीय गितार र ध्वनिक गितार । विद्युतीय गितार यत्तिकै बजाउँदा सानो आवाज आउँछ तर ध्वनिक गितारमा चै त्यस्तो हुँदैन । आजकल मानिसहरू प्रायः गीतसङ्गीत सिर्जना गर्दा गितारलाई भरपुर प्रयोग गर्छन् । गितारलाई बजाउँदा सामान्यतया घाँटीमा पट्टी झुन्ड्याएर वा काखमा राखेर बजाउने गरिन्छ । यस बाजालाई नेपाली समाजको प्रचलित लोक बाजा सारङ्गीसँग समेत तुलना गर्ने गरिन्छ । गितारमा प्रायजसो छ वटा तारको प्रयोग गरिएको हुन्छ । पछिल्लो समय यसमा केही परिवर्तन भएको पाइन्छ । गितारको एउटा छेउ लामो डन्डी हुन्छ भने अर्को छेउमा फुकेको हुन्छ र त्यस ठाउँको बिचमा प्वाल हुन्छ । यसमा प्रयोग भएका प्रत्येक तारबाट छुट्टाछुटै ध्वनि निस्किन्छ । यसमा फ्ल्याटको प्रयोग भएको हुन्छ । जहाँ फरक फरक स्थानमा च्यापेर बजाउँदा फरकफरक ध्वनि निस्किन्छ । यसमा सङ्गीत रचनाको मेलोडीलाई छुट्टाछुटै तारको प्रयोग गरेर बनाइएको हुन्छ । यो बजाउन र बोकेर हिड्न सकिने भएकोले पनि यसप्रति मनिसको इच्छा, रूचि बढदै गएको हो । यसबाट विभिन्न किसिमको गीतको सङ्गीत भर्न सजिलो हुने भएकोले यो बाजाको धेरै प्रयोग हुने गरेको छ । आधुनिक समयमा यसको प्रयोग लोकगीत, पपगीत, र मेटल गीतहरूदेखि शास्त्रीय सङ्गीतमा समेत भएको छ । त्यसकारण प्रत्येक घरमा एउटा गितार अनिवार्य जस्तो भएको छ । साङ्गीतिक बाजाहरूमध्ये एक उत्कृष्ट बाजा गितार हो । यसको धुन र बजाउने शैली अरू बाजाभन्दा केही फरक र आर्कषक भएकोले यसको सही सदुपयोग गरे राम्रो सङ्गीत सिर्जना गर्न सकिन्छ ।

रेमन सङ्गत
क्रमाङ्क : २०२४०१५

लियोनल मेस्सी

लियोनल मेस्सीको जन्म २४ जुन १०८७ मा अर्जेन्टिनामा भएको हो । मेस्सी अर्जेन्टिना र बार्सिलोनाका फुटबल खेलाडी हुन् । मेस्सी आफ्नो पुस्ताका सर्वश्रेष्ठ फुटबल खेलाडीमध्येका मानिन्छन् । २१ वर्षको उमेरमा नै बालोन डीओर र फिफाको सर्वश्रेष्ठ खेलाडीको उपाधि जितेका मेस्सीले हालसम्म ६ पटक गोल्डेन बुट प्राप्त गर्नुका साथै ६ पटक फिफा सर्वश्रेष्ठ वर्ष खेलाडी चुनिएका छन् । उनको खेल शैली र क्षमताका कारणले गर्दा उनलाई फुटबलको बादशाह भनेर चिनिने म्यारोडोनासँग तुलना गरिन्छ । त्यसकारण म्यारोडोना आफैंले मेस्सीलाई आफ्नो उत्ताधिकारी घोषित गरेका थिए कम उमेरमा नै फुटबल खेल्न सुरु गरेका मेस्सीको क्षमतालाई चाडैं नै बार्सिलोनाले पहिचान गऱ्यो । उनले सन् २००० मा रोसारियोमा अवस्थित न्युवेल्स ब्वाइज युवा टिम छोडेर आफ्नो परिवारसहित युरोप आएका थिए उनको उचाई बढ्ने हर्मोनको कमीका कारण बार्सिलोनाले उपचार गरिदिने प्रस्तावलाई उनले नकार्न सकेनन् । त्यसपछि उनको बार्सिलोनाको खेल जीवनको सुरुवात भएको थियो । मेस्सीले २००५ मा फिफा विश्व च्याम्पियनसिपमा अन्तिम खेलमा २ गोल गरी त्यस प्रतियोगिताको उच्च स्कोर गर्ने खेलाडी बने । त्यसको लगत्तै उनी अर्जेन्टिनाको अन्तर्राष्ट्रिय टिमको एक सदस्यको रूपमा स्थापित भएका थिए । मेस्सीले बार्सिलोनाका लागि १६ वर्ष ४५ दिनको उमेरमा पहिलो खेल पोर्टो क्लब विरुद्ध औपचारिक रूपमा खेलेका थिए । हालसम्म क्लबमा बार्सिलोनाका लागि खेलेका मेस्सीले आफ्नो कला र कौशलद्वारा फुटबल क्षेत्रमा सबैलाई चकित पारेका छन् ।

नेपालको अनौपचारिक खेलः डन्डिबियो

आर्यन ठगुन्ना
क्रमाङ्क : २०२९०४२

डन्डिबियो नेपालका गाउँघरमा खेलिने एक प्रचलित खेल हो । प्रायः गाउँघरमा खेलिने भएकाले यसका बारेमा धेरै मानिसलाई थाहा नहुन सक्छ । डडिबियो दुई वा दुईभन्दा बढी खेलाडीले खेल्न मिल्छ । यस खेलमा एउटा ठुलो र एउटा सानो लट्ठी हुन्छ । ठुलो लट्ठीलाई डन्डी भनिन्छ र सानोलाई बियो भनिन्छ । पहिले एउटा खेलाडीले डन्डीको सहायताले बियोलाई उफार्छ । बाँकी खेलाडीले बियोलाई समात्ने प्रयास गर्छन् । उनीहरूले बियो समाते बियो उफार्ने खेलाडी खेलबाट बाहिरिन्छ । बियो समात्न नसकेमा अरू खेलाडीले बियो भएको ठाउँबाट डन्डीलाई हान्छन् । यो हानेको बियोले डन्डीमा लाग्यो भने डन्डी समात्ने खेलाडी खेलबाट बाहिर हुन्छ । यदि लागेन भने डन्डी समात्ने खेलाडीले डन्डीको एउटा छेउले हानेर बियोलाई उफार्छ र हावामा भएको बियोलाई हानेर पर पुऱ्याउँछ । यसो गर्दागर्दै जसको बियो सबैभन्दा पर पुग्छ, त्यही खेलाडीले जित्छ । यस खेललाई भारतमा गुलीडन्डा भनिन्छ । यो खेल नेपाल र भारतमा मात्र खेलिन्छ ।

डन्डिबियोजस्तो रमाइलो खेललाई हामीले राष्ट्रिय स्तरमा ल्याउने प्रयास गर्नुपर्छ । डन्डिबियो प्रतियोगिता गर्न सके धेरै मानिसलाई यस खेलबारे जानकारी हुन्थ्यो । नेपाली चलचित्र क्षेत्रबाट पनि यस खेललाई प्रचलित बनाउने प्रयासहरू भएका छन् । यो खेललाई प्रचलित गर्न हामीले आफैँबाट प्रयास सुरु गर्नुपर्छ ।

क्रिस तामाङ
क्रमाङ्क : २०२१०१०

ओलम्पिक खेल

ओलम्पिक खेल हरेक चार वर्षमा एकपटक हुने गर्छ। यो महासङ्ग्राम चार वर्षमा विश्वको कुनै एक देशमा हुने गर्छ। यस किसिमको खेलको सुरूवात ग्रीसको ओलम्पिया भन्ने ठाउँबाट ७७६ वि.सि.मा भएको थियो। पहिलो ओलम्पिक खेल ग्रीसले नै आयोजना गरेको थियो र सबैभन्दा बढी पदक जित्न पनि ग्रीस नै सफल भएको थियो। ओलम्पिकमा धेरै किसिमका खेलहरू खेलिन्छन्। ओलम्पिकमा हुने खेलको सङ्ख्या ३३ पुगिसकेको छ। आधुनिक ओलम्पिकको सुरुवात सन् १८९६ मा फ्रान्सका पियरे कुबर्टीले गरेका थिए भने आधुनिक ओलम्पिकको सुरूवात पनि ग्रीसको एथेन्स भन्ने ठाउँबाट भएको थियो। आधुनिक ओलम्पिकको चिह्नको निर्माण सन् १९१२ सालमा ब्यारोनले प्रस्तुत गरेका थिए। ओलम्पिक खेलको चिह्नको निर्माणमा निलो, पहेलो, कालो, हरियो र रातो रङ प्रयोग गरिएको छ। ती फरक फरक पाँच रङका रिङहरूलाई सेतो पट्टीमाथि मिलाइएको हुन्छ। यी रिङहरूले विश्वमा रहेका एसिया, अफ्रिका, अमेरिका, युरोप र अष्ट्रेलिया महादेशहरूलाई चिनाएका हुन्। ओलम्पिकमा आर्चरी, बास्केटबल, बक्सिङ, कराँते, तेक्वान्दो, साइकिलिङ, गल्फ, जुडो, रग्बी, टेबल टेनिस आदि जस्ता खेलहरू खेलिने गरिन्छ। ओलम्पिक खेलबाट क्रिकेट र टग अफ वार जस्ता खेलहरू हटाइएका पनि थिए। ओलम्पिकमा एउटा मसाल पनि बालिन्छ। यो मसालले एकता र मित्रताको भावनालाई उजागार गर्दछ। यो मसाल प्रत्येक पटन हुने ओलम्पिकमा बालिन्छ र खेलको अन्त्यमा निभाइन्छ। यो मसाललाई पहिला ग्रीसमा जसरी बालिन्थ्यो, त्यसरी नै जलाउने प्रक्रिया छ। ओलम्पिक खेललाई गीष्म र हिउँदकालीन गरी दुई भागमा विभाजन गरी खेलाइन्छ। ओलम्पिक महासङ्ग्राममा विभिन्न देशहरूले भाग लिन्छन्। अफ्रिका र अन्टार्टिकाले अहिलेसम्म खेलको आयोजना गरेका छैनन् भने अमेरिकाले अरू महादेशले भन्दा बढी आयोजना गरेको छ। ती प्रतियोगीले आआफ्नो देशको प्रतिनिधित्व गर्दै यो महासङ्गाममा खेल जितेवापत पदक र प्रमाणपत्र पनि प्राप्त गर्छन्।

खेल भन्नेवित्तिकै हार र जीतको कुरा त आइ हाल्छ तर पनि ओलम्पिकमा खेलिने विभिन्न खालका खेलहरूले विश्वमा रहेका देशहरू तथा महादेशका बिचमा विश्वबन्धुत्वको भावना, आपसी सद्भाव र मित्रताको भावना पनि बढाएको छ।

Changes by FIFA in football

As we know, football is one of the greatest sports ever introduced. It was a part of Olympics but later it got its own platform to produce great footballers.

Football was first introduced in the 11th by a group of Chinese men. It was then developed in the 12th century. Even though it was developed, it was really missing something. It missed specific and appropriate rules. But on 21st May 1904 something great happened. FIFA describes itself as the governing body of football linked with every aspect of football.

Nowadays, all the different balls, football cleats, referees and many other things are approved by FIFA. It is a huge association, which was legally announced as the governing body of association football. It is the association that created the specific proper and very appropriate rules of football that should be followed everywhere.

Nischal K.C.
Roll no.: 2022011

TRAVEL

संविद ढकाल
क्रमाङ्क : २०२९०३१

मेरो रमाइलो घुमघाम
मिति २०७४ माघ २ गते

मलाई घुम्न धेरै रमाइलो लाग्छ। मेरो यही चाहनालाई बुझेर मेरा बाबा मामूले चितवन घुमाउन लैजानुभयो। अगाडिको दिन हामी नारायणगढ बुबाको घरमा बस्यौं। नारायणगढ रमाइलो ठाउँ रहेछ। माघ २ गते हामी सौराहतिर लाग्यौं। सौराहा निकै रमाइलो थियो मैले त्यहाँ राप्ती नदी देखें। त्यसपछि हामी हात्ती चढेर जङ्गल घुम्यौं। हात्ती चढ्दा मलाई रमाइलो लाग्यो। हामीले जङ्गल घुम्दा दुईवटा गैंडा र बदेल देख्यौं। गैंडाको मुख चुच्चो थियो। त्यसपछि हामी मरेका तर देखाउन जोगाएर राखेका जनावर हेर्न गयौं। त्यहाँ हामीले बाघ, थरीथरीका नाम भएका सर्पहरू गैंडाको खाग, मृग, हात्तीको सुँड आदि देख्यौं। मलाई सर्पहरू हेर्दा रमाइलो लाग्यो। त्यसपछि साँझ पर्न लाग्यो। त्यसपछि हामी नारायणगढ फर्कियौं।

सुज्ञानी सुवेदी
क्रमाङ्क : २०२५०१९

नमस्ते झरना

दसैं बिदामा हामी सपरिवार इटहरीबाट नमस्ते झरना अवलोकन गर्न निस्क्यौं। हामी तरहरा, धरान, भेडेटार हुँदै नमस्ते झरना पुग्यौं। नमस्ते झरना धनकुटा जिल्लामा पर्छ। हाम्रो दश/बाह्र जनाको समूह थियो। हामी आमा, बुबा, फुपू, काका, काकी, दिदी, बहिनी, भाइहरू सबैसँग रमाइलो गर्दै त्यहाँ पुग्यौं। हामी सबैले चाउमिन, मःमः, लेज, तितौरा, आदि खाजा एउटा रेस्टुरेन्टमा बसेर खायौं। हामीलाई रेस्टुरेन्टबाट नमस्ते झरनासम्म पुग्न तिस मिनेटको बाटो थियो। हामी भिडियो खिच्दै, खाँदै, उकालो बाटो चढ्दै, ओरालो बाटो झर्दै, सिढी चढ्दै, पुल तर्दै, पानी पिउँदै सबै त्यहाँ कठिनका साथ पुग्यौं।

त्यहाँ पुगेपछि हामीलाई गलेको पनि महसुस भएन। नमस्ते झरना रमाइलो ठाउँ थियो। हामी सबैजना माथि पुग्यौं अनि माथि पुगिसकेपछि हामी सबै जनाले भिडियो र फोटो खिच्यौं। त्यहाँको चिसो हावाले त्यो ठाउँलाई अझै रोमाञ्चक बनाएको थियो। त्यहाँ हामी फोटो भिडियो खिच्दै रमाइलो गर्दै नमस्ते झरनामा रमायौं। त्यो ठाउँ हेर्दा रमाइलो पनि थियो तर डर लाग्ने पनि थियो। फर्किंदा हामी फेरि खाना त्यही रेस्टुरेन्टमा खायौं अनि हामी सबैजना त्यहाँबाट रिजर्ब गाडीमा निक्लिने सुरसार गयौं।

Hong Kong Journey

My favorite place to visit is Hong Kong. I travelled to Hong Kong last year with my parents. Hong Kong is a very beautiful place. I visited different places in Hong Kong. Some of the places are Tsim Sha Tsui, Big Buddha, Ocean Park, Disneyland Park, etc. At first, I visited Big Buddha. It is a very beautiful place to visit. A big statue of Buddha is built on the top of a hill. Many people visit the place to watch the statue of Buddha. The next day, I visited Tsima Tui city and traveled riding underground metro trains and ships and enjoyed a lot. I visited different places and shopping malls also. The next day, I visited Ocean Park. It is also a very beautiful place to visit. There is a zoo in the park. I enjoyed a lot watching different animals. I saw penguins, dolphins, pandas, etc. very closely. I also rode a cable car over the ocean and enjoyed it. After that, I visited Disneyland Park. This is an amusement park for children. Many children visit the place and come to enjoy it there. I enjoyed a lot visiting the place. After visiting that place I came back to Nepal with my parents.

Anushree Acharya
Roll no.: 2027003

इशानी मानन्धर

क्रमाङ्क : २०२७००७

अस्ट्रेलिया

आज इशानीको जन्मदिन हो । उनी बिहान उठ्दा छक्क परिन् ।

इशानी : बहिनी, हैन किन सुटकेस बोकिरहेकी ? अनि आज त मेरो जन्मदिन पनि त हो नि ! हामी कहीँ घुम्न जान लागेको हो र ?

बहिनी : हो नि त दिदी ! तपाईंको जन्मदिनमा घुम्न जानु परेन त ? मेरो जन्मदिनमा पनि यस्तै भएको भए हुन्थ्यो नि ।

इशानी : होइन बहिनी त्यस्तो नभन । घुम्न त पाउने भयौ नि । तर खासमा कहाँ जाने हो ?

आमा : तिमीहरूलाई यो एउटा सर्प्राइज हो नि । हामी हवाइजहाजमा उडेर जाने हो नि ।

बाबा : ए १० बज्न लाग्यो । ल छिटो ट्याक्सीमा बसेर जाऔँ ।
उनीहरू विमानस्थलमा पुग्छन्, सुरक्षा जाँच गरी बोर्डिङ पास लिन्छन्, र अन्त्यमा हवाइजहाजमा चढ्छन् ।

बहिनी : वाह ! साँच्चै हामी आकाशमा पो पुगेछौँ ।
त्यसपछि सबैजना आराम गर्छन् । मलाई पनि निद्रा लाग्छ ।)

बिमान परिचारिका : तपाईंहरू के लिनुहुन्छ ?

मामा : ६ वटा चिकेन खाना र ६ वटा कोका कोला ।

बिमान परिचारिका : ल लिनुहोस् ।
सबै जनाले खाना मजाले खान्छन् ।

माइजू : हामी अष्ट्रेलिया पुग्यौँ !

मेरो परिवारले मेरो जन्मदिनमा अष्ट्रेलिया भ्रमणको सर्प्राइज दिनुभएकोमा म दङ्ग भएँ । सबैजना हवाइजहाजबाट ओर्लेर होटलमा आराम गर्न लाग्यौँ ।

EVENTS AND ACTIVITIES

विवेचना डङ्गोल
क्रमाङ्क : २०२९०११

राष्ट्रिय फलफूल विकास केन्द्र
२०७६।०५।१७ गते मङ्गलबार

आज हामी राष्ट्रिय फलफूल विकास केन्द्र हेर्न गयौँ । त्यहाँ गएर हेर्दा रमाइलो लाग्यो । हामीले त्यहाँ विभिन्न किसिमका फलफूलहरू देख्यौँ । जस्तै : सुन्तला, स्याउ, कागती, खरबुजा र अम्बा । हामीले फलफूललाई कुल्चेर हिँड्नुहुँदैन भन्ने कुरा सिक्यौँ । हामी विद्यालयबाट राष्ट्रिय फलफूल विकास केन्द्र बस चढेर गयौँ । बसमा रमाइलो भयो । त्यसपछि हामीले खाजा खायौँ र विद्यालय आइपुग्यौँ ।

सिमोना सिरिस
क्रमाङ्क : २०२५०१७

डियरवाक सिफल नाइट

विद्यालय हामी विद्यार्थीहरूको लागि एउटा मन्दिर हो । विद्यालयमा पढाइ मात्र हुने होइन थरीथरीका कार्यक्रम पनि आयोजना गरिन्छन् । त्यस्तै विभिन्न कार्यक्रमहरूमध्ये म डियरवाक सिफल नाइटको बारेमा भन्न गइरहेकी छु । यस कार्यक्रममा हामी विद्यार्थीहरूले विद्यालयमा सिकेका विभिन्न कलाहरूको प्रदर्शन गर्छौं ।

यो वर्षको मिडल र हाइ स्कुलको प्रथम डियरवाक सिफल नाइट यही भाद्र २० गते डि. डब्लु. आइ. टी.को सगरमाथा हलमा आया जना गरिएको थियो । कार्यक्रममा कक्षा ४ देखि १० सम्मको विद्यार्थीहरूले भाग लिएका थिए । भाद्र १९ मा हामीले सगरमाथा हलमा बिहानको समयमा र खाना खाएपछि अभ्यास गर्यौं । कार्यक्रम हुने दिनमा विभिन्न किसिमका सांस्कृतिक लुगाहरू लगाएर हामी तयार भयौँ । हामीले सिङ्गार पनि गरेको थियौँ । खाना खाएपछि कक्षा ४ देखि १० सम्मका विद्यार्थीहरू सगरमाथा हलतर्फ लाग्यौँ । हरेक कक्षाका विद्यार्थीहरूलाई अलगअलग स्थानमा राखिएको थियो । ४:३० मा हाम्रा अभिभावकहरू पनि आइसक्नुभएको थियो । त्यसपछि हामी पालैपालो आफ्नोआफ्नो प्रतिभा देखायौँ । कार्यक्रम सकिँदा ७:०० बजेको थियो । त्यसपछि हामी सबै आफ्नाआफ्ना अभिभावकहरूसँग घर फर्कियौँ ।

स्थलगत भ्रमण

आयुष सुवेदी
क्रमाङ्क : २०२५०१९

मिति २०७६ साल भाद्र ३० गतेका दिन हामी कीर्तिपुरस्थित फलफूल तथा वागवानी केन्द्रको भ्रमणमा गयौँ । त्यस समूहमा हामी कक्षा ४ र ५ विद्यार्थीहरू थियौँ । हामीले बाटामा खानको लागि केही खानेकुरा पनि बोकेका थियौँ । साही स्थानमा भएको फलफूलको बोटबिरुवा तथा अन्य वनस्पति हेर्‍यौँ । त्यस ठाउँमा जानको उद्देश्य विभिन्न प्रकारका फलफूल तथा बोटबिरु(वाहरूको बारेमा ज्ञान हासिल गर्नु थियो । त्यस वागवानी केन्द्रमा हामीले नास्पती, मुन्तला, तितेपाती किबी आदि जस्ता फलफूलहरूका बोट तथा फल देख्नुका साथै नमूना घरबारी पनि देख्यौँ । त्यति घुमिसकेर हामीले खाजा खायौँ र हामीले लिएर आएका खानेकुराको खोल तथा फलफूलका बोक्राहरू जम्मा गरेर त्यहाँ भएको डस्टबिनमा राख्यौँ ।
उक्त वागवानी केन्द्रको भ्रमण सकेर हामी स्कुल फर्कियौँ । फर्किंदा हामीले वसमा अन्ताक्षरी खेलेर तथा गीत गाउँदै रमाइलो गरेर करिब १२:४५ तिर स्कुल आइपुग्यौँ । यसरी हाम्रो भ्रमण रमाइलो तथा ज्ञानवर्द्धक भयो र केही सिक्ने मौका पनि मिल्यो त्यसको लागि शिक्षकज्यू तथा विद्यालयलाई धेरै धेरै धन्यवाद छ ।

पोइट्री नाइट

२०७६ साल श्रावण ३ गतेका दिन हाम्रो सिफल माध्यमिक विद्यालयमा पोइट्री नाइट कार्यक्रम भएको थियो । त्यस कार्यक्रममा विभिन्न कक्षाका विद्यार्थीहरूले आ-आफ्ना कविता वाचन गरेका थिए । नेपाली कविता वाचनमा बाह्र जनाले सहभागिता जनाएको उक्त कार्यक्रममा सबै जना आफ्ना कविता सुनाउन तयारीका साथ उपस्थित भएका थिए । कार्यक्रम सुरु हुनुभन्दा पहिले नै खाजाको व्यवस्था गरिएको थियो । हामी खाजा खाएर कार्यक्रम हुने हलभित्र गएका थियौँ । कार्यक्रम हेर्नका लागि अभिभावकवर्गको पनि उपस्थिति थियो । कार्यक्रम सुरुहुनुभन्दा पहिले मेरा केही साथीहरूले स्वस्ति वाचन गरेका थिए । पहिला स्वागत भाषणबाट सुरुभएको कार्यक्रममा पहिला अङ्ग्रेजी भाषामा कविता वाचन भएको थियो । त्यहाँ कविता वाचन गर्न उपस्थित प्रतियोगीहरूले भिन्न भिन्न शीर्षकमा आफ्नो प्रस्तुति दिएका थिए । कार्यक्रममा निर्णायकको भूमिका विद्यालयका शिक्षकहरूले निभाउनुभएको थियो । यस वर्षको प्राथमिक तहको प्रथम मानश्भी निरौला भएकी हुन् भने निम्न माध्यमिक तहको प्रथम नेपालीतर्फ अनुश्री आचार्य तथा अङ्ग्रेजीतर्फ सुनवी दिदी हुनुभएको थियो । माध्यमिक तहको नेपालीमा अरुणेश दाइ र अङ्ग्रेजीमा साइसा दिदी हुनुभयो । नेपालीमा विद्यालय प्रथम मानश्भी निरौला भएकी हुन् भने अङ्ग्रेजीमा साइसा दिदी प्रथम हुनुभयो । मिठा मिठा रचना वाचन भएकाले यस कार्यक्रमले मेरो मन जितेको थियो ।

क्रिस्टिना राई
क्रमाङ्क : २०२६००९

Media Club Plus Two

Welcome and Farewell Program 2019

The Welcome and Farewell Program was organized on 23 August 2019. The function was hosted by two students of Grade XII, Ayush Basnet and Jeevan Sapkota, who kept the audience engaged all the time. The program began with 'Welcome and Farewell Speech' by Sarthak Pradhanang, followed by the opening speech of the Chairperson of Deerwalk Educational Group, Mr. Surendranath Adhikari. Then there were various exciting performances, which kicked the event. The performances were great. Even among them, some were astonishing. The freshers also intensified the excitement with their performance.

Spandan Bhattarai of Batch of 2021 gave a 'Thank You Speech,' thanking the organizing team for this wonderful event. Also, Prashika Adhikari of Batch of 2019 gave a speech sharing her experience of two years at Deerwalk and thanked the organizing team for the well-organized farewell. Charu Aryal, the Program Officer of Plus 2, gave the farewell speech sharing her experience with the batch and wished for their bright future. The freshers were provided with scholarships, and the batch of 2019 was awarded token of love. The program ended with a photo session of all three batches.

Hiking Club Plus Two
HIKE TO DAKSHINKALI (GRADE-12)

A hike for Grade XII was scheduled and organized by the hiking club on August 24, 2019. Thinking about the fun and memories we are going to make that day, we had an adrenaline rush. So, we couldn't be late and we gathered around Deerwalk premises at 8:30 AM sharp. The bus departed at 9 AM with 20 students and 4 teachers.

Going along the streets of Ratnapark, Tripureshwor, and Kirtipur, we reached Chobhar. We realized that Taudaha was on our way and we must explore it. We convinced our teachers, got off the bus, got the tickets and started to admire the beauty around the lake. The lake was bigger than we thought and we could walk circles around the lake. A lot of people there were selling soyabean chunks so that we could feed them to the fish in the lake. We bought some packets and fed the goldfishes and blackfish which came in overwhelming groups to get their food. We could also see several flocks of ducks floating in the lake. Commending the beauty of that scene, we got back to our buses and headed towards Pharping.

We got off the bus and after 15-20 minutes of walking, we reached Nepal's first hydropower station, 'Pharping Hydropower Reservoir'. The view from that place was remarkable. The reservoir was surrounded by big grounds on a hill. From there we could see all the green hills and feel the fresh air around us. It feels really good to stay away from Kathmandu's pollution even for a while. A woman was selling cucumber with red chili which did look tempting in that hot weather. We tasted and it was heavenly. After some modeling and photography in that alluring view, we headed towards our destination, Dakshinkali.

About 2 hours of walk subsequently, we reached Dakshinkali. Since it was Saturday, many people came there for picnics and worship purpose. Dakshinkali Temple is one of the major Hindu temples in Nepal dedicated to Goddess Kali. The pujari in the temple was doing puja by ringing bells, chanting and sacrificing goats and hens. We walked around the temple and bought some khuwa (a dairy cuisine), famous in that place. Our bus was there to pick us up and we had our lunch at Tama restaurant on our way back, since it was already late and we were really hungry.

We returned back to Deerwalk premises at 3:30 PM. We were tired but the exploration made our exhausts dissolve in fun and memories. This hike bought a short break to our monotonous life but it is a memory for a lifetime.
(This article has also been published on everestuncensored.org)

Media Club Plus Two

Workshop on Email Writing

Bibek Adhikari, Teacher of English of Sifal Secondary School, conducted a workshop on 'Effective Email Communication.'

Among an enthusiastic assemblage of Grade XI and XII students, he showed the ways of writing better emails, and the dos and don'ts of email etiquette. He also spoke about the precise and clear strategies of written communication.

Sports Club Plus Two

SPORTS DAY PLUS 2

Sports Club plus two conducted "Three days DSS Sports Tournament". The event was held from 25 to 27 August 2019 which consisted of five sports events.

1) TABLE TENNIS

The first sports event of the "Three days DSS Sports Tournament" was table tennis. The game was played on a knock-out format which started at 10 am and ended at 3 pm. It was organized in proper ethics with the judgment of experienced referees. It had two categories of boys and girls. The winner and runner up for the boys' category were Sameer Khadka from grade XI and Saurav Dhakal from grade XII and for the girls were Kriti Rajbhandari from grade XII and Aabrity Dhungana also from grade XII respectively.

2) CRICKET

The second sports event of the "Three days DSS Sports Tournament" was cricket. In this sports event, the boys of grade 11 and grade 12 competed against each other containing twelve players on each side. The event took place at KCTC cricket academy. The match went on for about two hours starting from 10 am. Team class 11 won the match by chasing a target of 76 runs in 9.4 overs set by Team of grade XII with 8 wickets remaining.

3) BASKETBALL
The third sports event of the "Three days DSS Sports Tournament" was basketball. The game was held in a league format. There were two categories of boys and girls in the competition. For the competition, four teams of boys and two teams of girls were formed. Team Kalapani secured the first position and the runner up was Team Panchpokhari among boys. And, among girls, Team of Grade XII was able to secure the winner position.

4) BADMINTON

The fourth sports event of the "Three days DSS Sports Tournament" was badminton. The game was held in knock out format. There were two categories of boys and girls in the competition. The winner and runner up for the boys' category were Sameer Khadka from grade XI and Ason Gautam from grade XII and for the girls were Alisha Tripathi from grade XI and Prayusha Acharya from grade XII respectively.

5) FUTSAL

The fifth sports event of the "Three days DSS Sports Tournament" was Futsal. Futsal consisted of two categories of boys and girls. The event was conducted in a league format for boys and knock-out for the girls at Dhanyantari Futsal. There were five boys team and two girls team. The winner for the girls' category was the Team Bara. And for the boys' category the winner and the runner up was Team Chapakot and Team Manichood, respectively.

Media Club Plus Two

Visit to the IT Park

On August 2, 2019, the school took the students of Grade XI and XII to the IT Park, Banepa to learn about the supercomputer. As per the notice, students attended some of their periods and headed towards the destination.

They reached Banepa at around 2 pm. After reaching there, Dr. Rajendra Prasad Adhikari, assistant professor of Physics at Kathmandu University (KU), showed us the supercomputer and talked about its significance and working mechanism. He mentioned some of the requirements like room conditions and temperature for the supercomputer to work properly. He also added that with the help of supercomputer at IT Park, we have entered a new era of technology. The students were overwhelmed and stunned seeing such a huge computer for the first time. It was a completely new experience.

Literature Club Plus Two

DSS Talk Session 3.8

DSS Talk Session 3.7 was held on October 24, 2019. Altogether 5 speakers had participated in this session. They were Srijal Ulak, Sashuv Kafle, Benit Shrestha, Pratik Kharel and Shardul Lamichhane. In the judging panel, there were Saurav Dhakal, Saujanya Sharma and Sandarva Subedi. They judged the content, grammar and body language of the contestants respectively. The speakers spoke on various topics such as “Will Robots Steals Our Job”, “Fear of Public Speaking”, “Time” and “Racism” and “WWE” respectively. Then, the judges came on the stage and gave their verdict. Among the speakers, Benit Shrestha was declared the winner; likewise, Sashuv Kafle became the first runner up. Then, the DSS talk session 3.8 was put to rest.

Literature Club Plus Two

POETRY CONTEST 2019

The literature club of Sifal Secondary School organized “POETRY CONTEST 2019” to mark the auspicious occasion of 201st Bhanu Jayanti, the birth anniversary of Bhanu Bhakta Acharya, the pioneer poet of Nepali language. All the students from grade 12 recited their own creation poems individually which were then judged on the content and the performance. The language teacher had monitored the students’ poetry earlier that week as well as helped them to revise and rewrite the draft too. Two winners from both the language category (Nepali and English) were finally awarded medals and certificates of appreciation. The winners were Ashutosh Acharya and Chitra Tamang on the Nepali language and Saujanya Sharma and Serena Dangi on the English language.

CREATIVE WRITING AND OPINION

Ipsa Bajracharya
Roll no.: 2029014

My Little Brother

My brother’s name is Roshil Bajracharya. He is two years old. I love my brother because he gives me the things that I need. I always play with my brother. I also give him chocolates. He loves to play with balls and toys. He loves to eat momos.

Student Life

Student life is a golden life because it is the most important part of human life. It is a period of joy and happiness because the mind of the student is free of worries than that of adult life.
In this period, the character of the person is built. So it is called the formative period of human life as well. All students should try their best to make the best use of their student life.

Siddhartha Malla
Roll no.: 2029038

Raj Manandhar
Roll no. 2030029

My School

My school’s name is Deerwalk Sifal School. It is located at Sifal. My school is very big and beautiful. There are many qualified teachers in my school. They love me very much and I love them too. I love my school very much.

Indrajatra

Indrajatra is one of the biggest festivals celebrated in Nepal. This jatra is celebrated in Basantapur Durbar Square. It is also called “Yenya” in the Newari language. “Yen” means “Kathmandu” and “ya” means “celebration”. Many people celebrate this jatra happily and most of them perform a traditional dance on this day. This jatra consists of two events, Indra Jatra and Kumari Jatra. Indra jatra was started by Gunakamadeva.

Aarasee Shrestha
Roll no.: 2022001

The story of Indra Jatra has many myths. Once upon time, Lord Indra came to Kathmandu from heaven to pick Parijat flowers for his mother since he couldn’t find them in heaven. He plucked those flowers from a tree, so its owner Yomari got angry. For Yomari those flowers were like her children and in the anger, she tied Lord Indra. Erawat could not see Indra in such a tied-up situation so he came down from heaven dancing to set Indra free. After setting Indra free, Erawat returned to heaven; dancing. So Erawat also celebrates Indra jatra happily. Lakhe and other deities also dance along with Phulkisi (Erawat). Indra jatra is one of the biggest jatras celebrated by Newars.

Autobiography of a Pen

Saisha Neupane
Roll no.: 2024017

I stood in the darkest corner of her enormous room, alone, with no one to talk to or even write to. There she was with her new friend, unaware of my dejected feeling and hopeless state. But this is not me. This was never me! Nor was this the life I had imagined. Let me take you a few months back. I was a pen; red and shining but I had always written in royal blue. I was a gift from her dad on her fifteenth birthday. She used to be fond of me and used to take me everywhere. I had traveled so much, through pages and pages and pages of the feelings that hide inside her, through her writing. She used to call me her lucky pen. Then I was her best gift ever is life. Then she started to write her journey in her diary. One day I a boy held me; he took my refill out and threw it away. Then my master threw me in the dustbin. Here I am, in the dark enormous room, with no one to talk to.

Aahan Mandal
Roll no. : 2029002

School

My school's name is Deerwalk Sifal School. My school is big. I study in grade 2 Cho Oyu. There are 21 students in my classroom. We play basketball, football, trampoline, see-saw, and slide in the playground. We eat our lunch in the canteen. My class teacher's name is Rakshya Rijal and we also have an intern teacher in our class, her name is Kabita Pokharel. I enjoy studying at my school. There are yog classes, dance classes, music, art, Sanskrit classes and so on. Every Thursday my classroom has DSSTalk. I learn new things from my school every day. The name of our school's principal is Bijaya Kumar Shrestha. I love my school very much.

Pratik Kharel
Roll no.: 21131

Almost a Scary Story

It was a gloomy evening as it should've been in any of the horror stories we have read or are familiar with. I was on my way home after strolling near the hill my house is located on, whilst passing through the jungle I heard a weird noise of a creature or a wild animal, but it didn't sound like any of those. Since I usually use the other way, I found this way very uncanny and stench with animal flesh and bones everywhere. The more I move forward, the night kept being more appalling, I was petrified about what complication was I getting into.

With every step I took my fear kept escalating, and with every step, I'd taken either I could hear someone laughing and an image of a person with a sinister smile kept hitting my mind. I kept walking and I thought something kept following me but every time I looked back, I could see nothing more than trees that looked eerie and a pitch-black background. As I continued, I lost track and was more so in the middle of a murky forest but this time I heard footsteps approaching towards me, I could barely breathe when I heard it, I hesitantly asked," Who is it? And what do you want from me?" but all I could hear was wolves howling, which was scary because it wasn't even the full moon yet. I turned back and punched someone, who I thought was behind me. I hit hard but the creature I hit was not something I was familiar with and my hand was vigorously caught by it dripping with saliva in its mouth and it ripped off my hand and I screamed at the top of my lungs but then…. I woke up, drenched in a pool of sweat. As soon as I woke up, I tried to recollect the nature of the creature and the contours of its face, but I couldn't process it. Even though I was sleep paralyzed then, I was relieved that it was just a dream. But when I opened my eyes, slowly, and I saw my arm ripped off and I'm carrying my own arm and what I was assuming to be a pool of sweat was a pool of blood – "MY OWN BLOOD." And I woke up again sweaty and frightened from my deep slumber just to realize that I was having a dream in a dream.

JEALOUSY KILLS

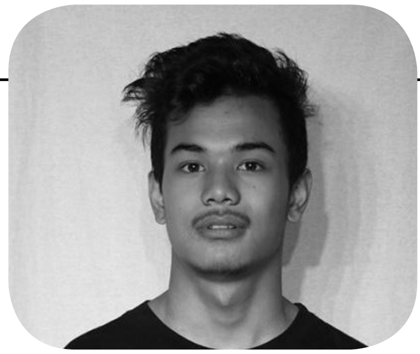

Benit Shrestha
Roll no.: 21105

Long ago, in a faraway land, there was a great kingdom with a benevolent, caring and honest king. Everyone loved him.
He was not just a good king he was also a good father to his two sons. He named the older one Charles and the younger one Harry. The two sons grew up together in the same place with the same degree of care, but they were like ice and fire. Their ideologies, thoughts, and actions never matched.
Harry always admired his father's philosophy of life and gradually adopted it.

The common folk loved him but Charles with the passage of time grew jealous of his younger brother, he wanted to be better than Harry was but could not, so people judged him saying he wasn't his brother's equal; he did not deserve to be the heir to the throne. Charles felt like the whole world was against him, he started to despise his brother. Charles never thought about being satisfied with his own ability and capacity, he wanted the admiration, attention, and respect, Harry always got. Their father being a wise and noble man was aware of the growing conflict between the two brothers. He wanted to keep both of his sons happy so one evening after supper, the king decided to visit his elder son's chamber. He walked to the chamber with two knights, when he reached there, he spoke with a light voice and said, "Son, are you awake?" After a pause, Charles replied, "Yes father, you may come in".The knights opened the door and the king slowly entered the chamber, there he saw cobwebs all over the ceiling, the furniture full of dust and crumbled papers all over the floor. The king looked at his son and nearly burst into tears as he found Charles staring at him with an unshaven beard and dark circles under his eyes. The king controlled himself and asked his son in a weak voice, "How are you, my son?" He did not reply but gave a nod of approval. The king continued and said, "Son, I am well aware of how you feel towards your brother, I can't stand the fact that you are unhappy and angry with yourself, and somewhere I feel that it is my fault that you are unhappy, so I have an offer for you...". Charles interrupted him and said, "What offer, father?" The king with a look of fear said, "Charles, you are my first-born, you are the true heir to the throne and no one can deny that fact, you will eventually be the king but I have one more thing for you…" Charles kept listening to his father. The king kept speaking and said, "I will give you anything you wish for, that is within my grasp, but whatever you demand, your brother will get the double of that..." The room became dead silent once the king stopped speaking. After sometimes, Charles broke the silence and said in a deep voice, "Give me a fortnight to think about it." His father said, "Okay, if you want a fortnight to think, you will get a fortnight, but be clear about your decision, son".

Charles did not reply but gave a look of agreement. The king left for his chamber. On his way there, he kept thinking why his son decided to choose such a long time to think about such a simple offer. Time passed and it was a fortnight already, the king and his council was waiting for Charles to arrive. Nobody had seen Charles, he had locked himself in his chamber, even his meals were sent to his chamber. The king was patiently waiting for Charles, then he arrived in the hallway, he looked strange, he smelled of urine and his beard was husky and looked dirty. He walked in an odd fashion as if his left leg was shorter than the right one. He approached his father without greeting anyone; Harry was also there by the king's side. Charles gave Harry a weird look and strangely smiled at him, Harry felt something bad was going to happen, and he was right indeed. Charles turned to his father and said in a hoarse and deep voice, "Father, I have made my choice." The king said, "And what is that, my son?" Charles pulled out a sharp dagger from his ragged clothes and yelled in a loud voice, "Father, I want you to drive this dagger through my left eye so that I'll lose one of my eyes but your precious son Harry will be void of any vision at all". His statement left the whole council arguing but his father and brother were left speechless, in complete shock of how jealousy had consumed Charles.

Back To Civilized Times

Saurav Dhakal
Roll no. : 20123

It was the world 4108 A.D and technology had taken over the world in a way that was out of people's imagination. Everything was done by using computers. Officers were replaced by robots. Teachers were replaced by Artificial Intelligence. Not only that, people could now implant bio-tech in their bodies to learn anything. Even in this wonderful world, a man named Damien still felt incomplete. He was very interested in the past and used to hear tales about it from his grandma. He even used to research on the daily activities of people of the past. He often said things like, "Did you know Grandma, in the year 2018 A.D, people actually used to go to school and do all their work themselves. They even got to play outside with real friends. But all I have now are 1000 friends in online games, and I don't even know a single one of them. I wish we could live like people of the past. That seems more interesting." So Damien here was unhappy with the kind of world they lived in.

He was a technician and loved to make different devices. He didn't want to use any help from the robots and wanted to craft everything by himself. After 6 years of struggle, he finally finished a time machine. It was the first time anyone had ever done such a thing. So, he immediately went to find his Grandma and told her the good news. She was also very happy about it and congratulated him and said, "Now you can go back in time and see the world you dream of in real."

Damien gave it a little thought and spoke, "I know everything about the 21st century. I want to go to the year I know absolutely nothing about it. First I will travel 50 million years ago and I will see what that world has for me to see." So, he sat on his time machine. Left all the technologies from the 40th century and set the time to 50 million years back and started the machine. It was an amazing view as the time machine started and just vanished.
After 5 minutes, Damien found himself in the world similar to his. He thought the time machine failed and was very sad about it. Just when he was about to go for a walk around, he found a very amusing tool lying on the ground. It was a very highly advanced piece of tech and he wondered "This is not from my world. If there was a device like this, I would know about it. Could I really have traveled through time and got to the future instead of the past?"

So there were some unanswered questions. As he was walking by, he saw a girl. He stopped her and asked, "Do you know where I am?" She laughed and replied, "What do you mean, where you are. You're on land." Damien felt quite weird to hear that answer and asked, "I'm sorry. I mean which country I'm in." She again answered with a puzzled look, "What is a country? What are you talking about? It isn't safe out here at this time. So follow me here and we will talk about it more."

After they got inside what it seemed to be an abandoned factory she asked, "What did you mean by country?" Damien said, "You know the part of land divided by a boundary inside which people of a similar culture live." She didn't say anything for a bit, but eventually, she said "What are you talking about? We don't have divided land for some people only. It's just land and water." Just then it struck him that he had once read somewhere that in the ancient time the world itself was a huge island." He said, "Oh-oh, I have really traveled 50 million years in the past."

The girl all puzzled said, "What are you talking about?" Damien came back to his senses and said, "This may sound a little bit weird but I'm from the future and I'm lost here." Now she froze for a moment. After a long pause, he finally asked, "By the way, who are you?" She, in a very small voice, said, "My name is Sakshya. Sakshya Snow.

I'm still processing what you said earlier." He said, "I'm Damien. Damien West. I know it's overwhelming for you to hear this and take your time." As she was staring in the floor, Damien asked, "How is this place not safe, to be honest, I'm a little scared", She replied, "We're in the middle of a warzone. It started as just a minor conflict between two very powerful people and if it doesn't end soon, we should see the greatest battle in the history of the earth and all humanity will be doomed to the same fate at the same time. That fate is Death. With an arsenal of powerful weapons, hate, and stubbornness, that day is not that far." As she was saying these things, Damien thought,
"This world has developed in technologies that aren't even there in my time. I also read that technologies were only starting to develop in the 19th century. But how can this be? There's only one explanation for this. What she is predicting will actually come true and all the people from this world will be wiped." He thought about telling her that but couldn't. He had only met her an hour ago and couldn't say that she was going to die soon. So he kept that inside him.

After talking about each other's time for a while, Sakshya said, "Since you're new here, why don't you stay at my place for a while. I don't have any family and neither have I got any friends. It would be nice to have some company." Damien agreed to this and they both went to her house. It wasn't much of a house. It was a small one-roomed house with a bed, a couch, a small kitchen and a table and refrigerator which was in really bad shape. Sakshya said, "It's not much but it's a home for me" Damien followed with, "It's nice." To this Sakshya just giggled and said, "That was funny. Anyway, you can sleep on the couch and if you're hungry there might be food in the fridge.

That day passed by and from the next morning, they became more and more close to each other. They used to eat together, play together and do many fun activities. Since Damien's time machine was broken, it needed maintenance. So he had about a month before he could travel to his time. From that day, they became the best of friends and enjoyed each other's company a lot. She often said, "I shouldn't say this but I'm glad that you're stuck here with me." Damien just used to smile at this. As much as he wanted to go back home, he was actually loving life there with Sakshya. Soon, he was in love with her but he didn't tell her about his feelings as he would disappear from that time period in about a week.

All the necessary parts of the time machine were repaired in about 3 days, he would go back to his time. There were 2 things he wanted her to know before he left. First thing was, the world might end because of the war and she might die soon. But he couldn't say that because he knew she will hate him because of that. The next thing was, he loved her. But he couldn't say that either because he would hate himself for leaving her alone. So he remained quiet.

On the day, Damien was about to go back to the future, Sakshya came to bid him goodbye. She cried a little and said, "Can't you stay?" He smiled, hiding his tears, having said goodbye to his love and he further said, "I don't belong in the world. The future may be jeopardized if I say. So sorry I have to go. After saying this he set the time period to 4108 A.D and started the machine. A light flashed and Damien along with the machine disappeared again.

Sakshya turned back with tears in her eyes and a wish in her mind to see Damien again. As she was crying she felt a hand on her shoulder. As she turned back she saw Damien. She hugged him tightly and with tears in her eyes, she said, "Why did you come back?" Damien smiled and said, "I went back in my time but regretted leaving you here. In my time there, I found out that the only person I loved, my Grandma was gone. Even before I came here, I thought my life was incomplete but now I know, you make my life complete. I love you Sakshya." She *still crying with joy said, "I love you too and don't you ever leave me again." After their brief intimate encounter, she finally asked, "What about the future?" Damien kissed her forehead and said, "Dearest Sakshya, it took me a while to realize it but I don't want a future without you."

While hugging her, Damien thought, "I told her the second thing that I wanted to tell her. Even if my assumption is correct and this world does end soon, I want to spend all the time we have with her." AND THE REST IS HISTORY.

(This article has also been published on deerwalk.edu.np/DSS-Plus2/)

सिद्धार्थ मल्ल
क्रमाङ्क : २०२९०३८

गाई

गाई हाम्रो राष्ट्रिय जनावर हो । गाई घरपालुवा जनावर हो । हामी तिहारमा गाईको पूजा गर्छौं । हामी गाईलाई लक्ष्मीको रूपमा मान्छौं । गाईका चारओटा खुट्टा हुन्छन् । गाईका दुई दुईवटा आँखा, कान र सिङ हुन्छन् । गाईको एउटा पुच्छर र एउटा मुख हुन्छ । गाई घाँस, पराल र कुँडो खान्छ । गाईले हामीलाई दुध दिन्छ । गाईको दुध ज्यादै पोसिलो हुन्छ ।

बडा दसैं

दसैं नेपालको सबैभन्दा लामो र महत्त्वपूर्ण चाड हो । शक्तिकी प्रतीक देवी दुर्गा भवानीको यस चाडमा पूजा गरिन्छ । दसैंको पहिलो दिन घटस्थापना हो । यस दिन मानिसहरूले मकै, जौ, धान र गहुँको बीउ छर्छन् । दश दिनसम्म दसैंमा पूजा गरिन्छ । सातौं दिन फूलपाति मनाइन्छ यसलाई सप्तमी पनि भनिन्छ । आठौं दिन महाअष्टमी हो । महानवमी दशैंको नवौं दिन हो । दसैंको दशौं दिनलाई विजयादशमी भनिन्छ । विजयादशमी दसैंको महत्वपूर्ण दिन हो । त्यस दिन ठुलाबडाले आफूभन्दा सानालाई टीका जमरा लगाएर आशिष दिनुहुन्छ । यो चाड भेटघाट र रमाइलोको पर्व हो ।

शुभी लामिछाने
क्रमाङ्क : २०२८०३७

आहान मण्डल
क्रमाङ्क : २०२९००२

मेरो देश नेपाल

मेरो देशको नाम नेपाल हो । मेरो देश अति नै सुन्दर छ । मेरो देशको राजधानी काठमाडौं हो । मेरो देशको राष्ट्रिय जनावर गाई हो । राष्ट्रिय पन्छी डाँफे हो । राष्ट्रिय फूल लालीगुराँस हो । मेरो देश नेपालमा विश्वकै अग्लो हिमाल सगरमाथा छ । मेरो देश नेपालमा माता सीता र भगवान बुद्धको जन्म भएको थियो । नेपाल प्राकृतिक सुन्दरताले भरिएको देश हो । यहाँ थुप्रै नदीनाला हिमाल पहाडहरु छन् । नेपालका प्रमुख नदीहरू कोसी, नारायणी, कर्णाली, महाकाली र त्रिशुली हुन् । मेरो देश निकै सुन्दर छ । म मेरो देशलाई माया गर्छु ।

नेपाल कृषिप्रधान देश

हाम्रो देश नेपालमा धेरै मानिसहरू खेती गर्छन् । नेपालका मुख्य बालीहरू धान, मकै, कोदो, गहुँ, फाफर आदि हुन् । किसानहरूले नगदेबालीहरू अदुवा, अलैंची र फलफूलहरूको पनि खेती गर्छन् । नेपालको तराईमा खेतीयोग्य जमिन धेरै छ । पहाडमा फलफूल खेती धेरै हुन्छ । नेपाल कृषि उत्पादनमा आत्मनिर्भर थियो तर अहिले आएर विदेशबाट धेरै खाद्यान्न आयात गरिरहेका छौं । त्यसैले हामीले कृषि उत्पादन बढाउनुपर्छ ।

दिब्रानी थापा
क्रमाङ्क : २०२९०१३

विवेचना डङ्गोल
क्रमाङ्क : २०२९०११

भक्तपुर सहर

भक्तपुर राम्रो र ऐतिहासिक सहर हो। मलाई भक्तपुर सहर एकदमै मनपर्छ। भक्तपुर नेपालको सबैभन्दा सानो जिल्ला हो। यहाँ राम्रा राम्रा मन्दिर स्मारक र दरबारहरू छन्। भक्तपुर पुरानो नेवारी बस्ती हो। भक्तपुर माटाको भाँडा, थान्का र जुजु धौका लागि प्रसिद्ध छ। यहाँ हिन्दु बौद्ध आदि धर्म मान्ने मानिसहरू बस्छन्। भक्तपुर सहरमा हेर्न लायक धेरै ठाउँहरू छन्। दरबार स्क्वायर, दत्तात्रय, न्यातपोल, चाँगुनारायण, सिद्धपोखरी, इन्द्रायणी मन्दिर आदि यहाँका प्रमुख ठाउँहरू हुन्। भक्तपुर को पुरानो नाम भादगाउँ पनि हो। यहाँ विभिन्न चाडपर्वहरू पनि मनाइन्छन्। भक्तपुर सहर रमाइलो र घुम्न लायक सहर हो।

सुभया श्रेष्ठ
क्रमाङ्क : २०२८०२९

बुबाआमा बराबरी

बुबाआमा हाम्रा सबै कुरा हुनुहुन्छ। आमा नहुँदा बुबाले ध्यान राख्नुहुन्छ। बुबा नहुँदा आमाले ध्यान राख्नुहुन्छ। संसारमा सबैभन्दा माया गर्ने बाबा र आमा नै हुन्नुहुन्छ। हामीलाई यताउता घुमाउने, विभिन्न किसिमका गीत सुनाएर खुसी बनाउने, हामीलाई चाहिने सामान किन्दिने, गृहकार्य सिकाउने बाबा र आमा नै हुन्नुहुन्छ। आमाले हामीलाई जन्माउनुभयो, हुर्काउनुभयो, नाना लगाइदिनुभयो, माम खुवाइदिनुभयो त्यसैले आमा धर्ती हुन्। बुबाले हरेक दुःख सहेर हामीलाई पालनपोषण गर्नुभयो। बुबाले हाम्रो आवश्यकता पुरा गरिदिनुभयो। त्यसैले बुबा आकाशसमान हुनुहुन्छ।

अनुश्री आचार्य
क्रमाङ्क : २०२७००३

मोतीराम भट्ट

मोतीराम भट्ट एक प्रसिद्ध नेपाली कवि हुन्। उनले आदिकवि भानुभक्तको रामायण छापेर भानुभक्तलाई चिनाए। उनी एक गजलकार पनि हुन्। उनले श्रृङ्गार रसमा गजलहरू लेखेका हुन्। उनी वि. सं. १९२३ सालमा काठमाडौँको भोसीको टोलमा जन्मेका हुन्। उनी ५ वर्षकै उमेरमा शिक्षा आर्जनका लागि काशी गएका थिए। उनी नेपालका लागि प्रथम मानवतावादी कवि, पत्रकार, गजलकार पनि हुन्। उनका कृतिहरूमा पिकदूत पहिलो कृति हो। उनले भानुभक्त आचार्य लगायत अरू लेखकका कृति पनि प्रकाशित गराए। मोतीराम भट्ट नेपाली साहित्यका एक युग हुन्। उनको मृत्यु वि.सं. १९२३ मा भएको हो। उनी मरेर गए पनि नेपाली साहित्यको आकाशमा अमर तारा बनेका छन्।

प्रसिद्धी डङ्गोल
क्रमाङ्क : २०२७०१७

संवाद
पारिजातको फूल

(शनिबारको दिन प्रसिद्धी आफ्ना बुबाआमासँग घुम्न जाँदै छे। बाटोमा उसले पारिजातको फूल देख्छे। उसलाई त्यस फूलको बारेमा जान्न मन लाग्छ। त्यसपछि उनीहरूको बीचमा कुराकानी हुन्छ।)

प्रसिद्धी : ममी यो सेतो रङको कुन फूल हो ?
आमा : नानी यो त पारिजात भन्ने फूल हो नि यो त हाम्रो घरको छतमा पनि रोपिएको छ।
प्रसिद्धी : हो र ?
बाबा : हो नि छोरी। मलाई त सबै फूलहरूमा पारिजात नै मनपर्छ। माफ गरिदेऊ ल यस फूलको बारेमा मैले तिमीलाई केही भनेकै थिइनँ।
आमा : आफ्नो घर वरपर लगाएका बोटबिरुवाको बारेमा जानकारी दिँदा आफ्ना सन्तानहरूले धेरै कुरा सिक्छन्। यो कुरा नभनेर हामीले गल्ती पो गरेछौँ।
प्रसिद्धी : यस्तो राम्रो फूलको बारेमा तपाईहरूले मलाई मात्रै भन्नुभएको भए पनि हुन्थ्यो नि।
आमा : अब यस कुरामा विवाद नगरौँ बरू हामीले तिमीलाई यस फूलको बारेमा अब धेरै कुरा सिकाउछौँ। हुन्न र ?
प्रसिद्धी : हवस् मामू।
बाबा : ल अब सुरू गरौँ न त पारिजातको बारेमा भन्न।
प्रसिद्धी : भन्नुहोस् बाबा म यसको बारेमा जान्न उत्सुक छु।
आमा : पारिजात एक सुन्दर फूल हो। यो फूल विभिन्न पूजाआजामा भगवानलाई चराउने काम गरिन्छ। यो फूल रातिमा मात्र फुल्छ।
बाबा : हेर छोरी यो फूललाई हामी ओखतीको रूपमा प्रयोग गर्न सक्छौँ अनि यो फूल स्वर्गबाट ल्याइएको भन्ने भनाइ छ। यो फूल टिप्नुहुँदैन। टिपेमा पाप लाग्छ भन्ने भनाइ पनि छ।
प्रसिद्धी : आहा! कति उपयोगी रहेछ है यो फूल ?
आमाबाबा : (एकैसाथ) सुन्दर पनि उस्तै छ नि छोरी।
प्रसिद्धी : यस्तो राम्रो फूलको बारेमा बताइदिनुभएकोमा म बाबाआमालाई धन्यवाद दिन चाहन्छु।
(सबै जना आफ्नो बाटो लाग्छन्

प्रतीक डङ्गोल
क्रमाङ्क : २०२६०१३

मेरो जीवनको लक्ष्य

मेरो जीवनको लक्ष्य अनमोल छ। सबैका आफ्नै लक्ष्य हुन्छन्। मानिसहरू आफ्नो मन र दिमागले लक्ष्य बनाउछन्। लक्ष्य अरुले भनेर होइन आफूले नै सोचेर बनाउनुपर्छ। लक्ष्य पूरा गर्न हामीले निरन्तर मिहिनेत गर्नुपर्छ।
मेरो जीवनको लक्ष्य नेपाली सेनामा भर्ती हुने हो। मलाई मेरो देश प्यारो लाग्छ। म सेना बनी मेरो जन्मभूमिलाई रक्षा गर्न चाहन्छु। देशमात्र होइन एउटा सैनिकले प्रकृतिलाई पनि बचाउँछ। जनावरहरूलाई मार्न रोक्छ। आफ्नो परिवारभन्दा टाढा जान्छ, देशको सुरक्षाको लागि मिहिनेत गर्छ तर केही मान्छेहरूले उनीहरूको सेवालाई गम्भीर भएर सोच्दैनन्। मान्छेहरू पैसाको लागि काम गर्छन् तर मलाई देशको लागि काम गर्न मन छ। त्यसैले मेरो जीवनको लक्ष्य भनेको राष्ट्रसेवा गर्नु हो। मलाई मेरो देश प्यारो छ। जय देश ! जय ! जय ! नेपाल !

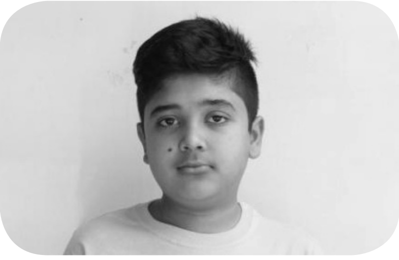

संयम पोखरेल

क्रमाङ्क : २०२६०१८

किताब

किताब बाहिरबाट हेर्दा पाना नै पानाले भरिएको बिटो जस्तो देखिन्छ। किताबलाई हामीले जता पनि लिएर जान सक्छौँ। किताब एउटा विषयको मात्र हुँदैन। किताब धेरै विषयका हुन्छन्। किताब विषयअनुसार फरकफरक हुन्छन्। मानिसका उमेर र तह मिलाएर किताब बनाइएको हुन्छ। किताब विज्ञान, गणित, सामाजिक, अङ्गजी आदि फरक फरक विषयका हुन्छन्। किताब विशेष गरी ज्ञान आ(र्जनका लागि महत्त्वपूर्ण हुन्छ। साथै मनोरञ्जनका लागि पनि पुस्तक पढ्ने गरिन्छ। कुनै किताबहरू प्रश्नले भरिएका हुन्छन् भने कुनै किताबहरू ज्ञानले भरिएका हुन्छन्। साना कक्षाका लागि साना र सजिला पुस्तक हुन्छन् भने त्यसका तुलनामा ठुला कक्षाका लागि जटिल पुस्तक हुन्छन्। किताब ज्ञानको खानी हो। किताब पढ्नु हामी विद्यार्थीहरूको कर्तव्य हो।

सुनबी पोखेल

क्रमाङ्क : २०२४०२४

करेसाबारी

एक प्रकारको बारी जुन घरको वरिपरि अथवा नजिकै बनाइन्छ र त्यहाँ फलफूल र तरकारी लगायतका विभिन्न अन्नहरू रोपिन्छन्, त्यस ठाउँलाई करेसाबारी भनिन्छ। करेसाबारीलाई अङ्ग्रेजीमा किचेन गार्डेन पनि भनिन्छ। करेसाबारीमा हामीले रासायनिक मल पनि हाल्दैनौं। मेरो घरमा पनि एउटा करेसाबारी छ।
मेरो हजुरबुबा त्यहाँ काम गर्नुहुन्छ र त्यहाँका बोटबिरुवाको हेरचाह गर्नुहुन्छ। करेसाबारीबाट हुने फाइदाहरू धेरै छन्। ती हुन् :

१. ताजा र स्वस्थ खानेकुरा प्राप्त हुन्छ जसका कारण हामी स्वस्थ हुन सक्छौं।
२. बाहिरबाट वा पसलबाट खानेकुरा किन्नुपर्दैन त्यसैले पैसा पनि बचत हुन्छ। सोही पैसा अरू कामको लागि प्रयोग गर्न सकिन्छ।
३. करेसाबारीमा काम गरिरह्यो भने शरीरलाई कसरत पुग्छ र हाम्रो शरीर सन्तुलित र स्वस्थकर हुन्छ।
४. बढी भएका तरकारी र फलफूल बेचेर आयआर्जन गर्न सकिन्छ।
५. ताजा वा स्वस्थ हावा प्राप्त हुन्छ।

करेसाबारीमा काम गर्दा धेरै लाभ हुन्छ। त्यसैले आफ्नो घर वरपर करेसाबारी बनाएर त्यहाँ काम गर्नुपर्छ।

निहारिका चापागाईं

क्रमाङ्क : २०२४००८

एक छुट्टै समाज

यो एक छुट्टै समाज हो। यहाँ परिकल्पना पनि कल्पनाभन्दा बाहिर छ। यहाँ छोरा र छोरी बीच भेदभाव हुन्छ। छोरीलाई छोरासँग तुलना गरिन्छ। जे गरेपनि छोरीलाई सानो देखाइन्छ। यो कुरा एक घरको मात्र नभएर कैयौँ घरहरूको हो। छोरी जन्मिने भनेपछि घरमा सबै निर ाश हुन्छन् र कतिपयले पेटमा हुर्किँदै गरेको बच्चाको हत्या गरिदिन्छन्। संसारलाई नियाल्न नपाउँदै आमाको गर्भाशयमा हुर्किँदै गरेको बच्चाको हत्या गर्ने मानिस कति निर्दयी होला भन्ने कल्पना पनि गर्न सकिँदैन। यस्ता घटनाहरू यो संसारका कैयौँ स्थानमा भएका छन्। यस्तो अराजक क्रियाकलापले गर्दा संसारमा कैयौँ निर्दोष चेलीहरू दिनानुदिन मरिरहेका छन्।

हामी भन्छौँ, हाम्रो समाज राम्रो छ तर हामी अन्जान मानिसलाई के थाहा कि हाम्रो मस्तिष्कमा अन्धविश्वासको बिरूवा रोपिरहेको छ। यो घर घर को कथा हो। छोरी जन्मियो भनेर एक सासूले बुहारीलाई घरबाट निकालेकी छन्। आफ्नै नातिनीलाई मारेकी छिन्। म बुझ्न सक्दिन कि आफू एक छोरी भएर अर्को छोरीलाई कसरी मार्न सक्छन् ? हाम्रो समाज यस्तै छ। जहिले पनि छोरीलाई होच्याइन्छ। म कहिले बलात्कारको घटना सुन्छु त कहिले सासू
बुहारीको घटना। कहिले बदलिन्छ यो समाज। यहाँ दया र माया केही छैन छोरीलाई घृणा बाहेक। घरमा छोरी जन्मिई भने आमा अवश्य खुसी हुन्छिन् तर परिवारका अन्य सदस्यहरू दुःखी हुँदै आमालाई नै दोष दिन्छन्। सासू आफैँ एक छोरी हुन् तैपनि उनीजस्तै छोरी जन्मिएकोमा आफ्नी बुहारीलाई कष्ट दिन्छिन्। हाम्रो समाजमा नराम्रा कार्य गर्ने व्यक्तिहरू धेरै भएका कारण कतिपय कार्य आफ्नो अस्तित्त्वको बारेमा नसोची कदम लिन्छन्। यसकारण ठुलो गल्ती हुन्छ र पछुताउनुपर्छ। वर्तमान समयमा पुरुषहरूभन्दा महिलाहरू हरेक स्थानमा अगाडि बढिरहेका छन् र प्रगति पनि निकै गरिरहेका छन्। यति हुँदा हुँदै पनि छोराहरूको तुलनामा छोरीलाई कमजोर सोच्नु हाम्रो समाजको गल्ती हो। हाम्रो समाज किन बुझ्दैन त्यही छोरी पछि आमा बन्छिन्, आमाबिना परिवारमात्रै हैन सम्पूर्ण संसार हुँदैन। त्यसैले छोरीको रक्षा गर।

जोया श्रेष्ठ

क्रमाङ्क : २०२४००६

गाईजात्रा

गाईजात्रा लिच्छिवी कालदेखि मनाइँदै आएको पर्व हो। गाईजात्रा विशेषतः काठमाडौँ उपत्यकाभित्र मनाइन्छ। गाईजात्राको प्रारम्भ गर्ने श्रेय लिच्छिवी कालीन राजा प्रताप मल्ललाई जान्छ। आफ्नी रानी पुत्रशोकमा परेर दिनभरी टोलाइरहने, बिरामी हुने समस्या आएपछि तत्कालीन राजा प्रताप मल्लले कान्तिपुरमा जति पनि घर छन् त्यस घरमा यदि मानिसको मृत्यु भएको छ भने घरको एक सदस्यले हरेक वर्ष गाईजात्राको दिन मृत्यु भएका मानिसको सम्झनामा गाई निकाल्नुपर्छ भनी उर्दी जारी गरेका थिए। त्यस दिनदेखि गाईजात्रा प्रचलनमा आएको हो। उक्त दिन राजा प्रताप मल्लले रानीलाई हाम्रो घरमा मात्रै पुत्रशोक परेको हैन हरेक परिवारमा कुनै न कुनै शोक परेको छ तर पनि उनीहरू शोकमा भएर पनि चिन्तित छैनन् भन्ने कुरा देखाउन सोही कार्य गरेका थिए। त्यसपछि हरेक वर्ष मृत्यु भएका मानिसको सम्झनामा यस जात्रा मनाइन्छ। विशेषतः नेवार समुदायले मनाउने यस जात्रा पहिले काठमाडौँ उपत्यकामा मात्रै सीमित थियो भने अहिले नेपालका पोखरा लगायत विभिन्न सहरहरूमा पनि भव्यताका साथ मनाइन्छ। यस्तै यो पर्व धुलिखेलमा पनि मनाइन्छ। धुलिखेलमा बसो बास गरेका नेवार समुदायले बडो रोचकका साथ यस पर्वलाई मनाउँछन्। त्यस दिनमा जुन परिवारमा मानिसको मृत्यु भएको हुन्छ त्यस परिवार बाट एउटा वा दुईवटा सिङ्गारिएका रथमा मृत्यु भएका मानिसको तस्विर राखेर नगर परिक्रमा गराइन्छ। त्यसपछि आफन्तहरूलाई भेला गराएर भोज खुवाउने चलन धुलिखल क्षेत्रमा रहेको छ। त्यसपछि धुलिखेलमा बसोबास गर्ने नेवार समुदायको वर्षमा कति जना मानिसको मृत्यु भएको छ भन्ने आँकलन निकालिन्छ। त्यसलाई आधार बनाएर मृत्यु भएका मानिसको प्रमाणपत्र बनाइन्छ।

स्मृति लामा

क्रमाङ्क : २०२४०२१

चाडपर्व

नेपाल सांस्कृतिक विविधताले भरिपूर्ण देश हो। नेपाल एउटा सानो देश भए तापनि यहाँ क्षेत्रअनुसार भिन्न भिन्न संस्कृति र त्यसका आधार मा भेषभूषा, रहनसहन, चाडपर्वहरू रहेका छन्। नेपालमा विभिन्न धर्मका मानिसरू बसोबास गर्छन्। नेपालमा हिन्दु, बौद्ध, मुस्लिम, इस्लाम धर्मका
मानिसहरूको बाहुल्यता रहेको छ। ती धर्मावलम्बीहरूका आ-आफ्ना चाडपर्वहरू रहेका छन्। विशेषतः हिन्दु धर्म मान्ने मानिसहरू अधिक भएका कारण चाडपर्वहरू पनि हिन्दु धर्मका नै बढी रहेका छन्। नेपालमा मनाइने मुख्य चाडपर्वहरू दसैं, तिहार, शिवरात्री, होली, तीज, कृष्णाष्टमी, जनै पूर्णिमा, बुद्ध जयन्ति, इद र क्रिसमस आदि रहेका छन्। हिन्दु धर्मावलम्बीहरूले विशेषतः दसैं, तिहार, जनै पूर्णिमा, तीज र शिवरात्रिजस्ता पर्वलाई महत्त्वपूर्णका साथ हेर्ने गर्दछन् भने बौद्ध धर्मावलम्बीहरूले बुद्ध पूर्णिमालाई विशेष मान्छन्। यस्तै इस्लामहरूले क्रिसमसलाई भव्यताका साथ मनाउँछन् भने मुस्लिमहरूले बकर इद पनि उत्तिकै रमाइलो गरेर मनाउँछन्।
नेपालमा हरेक समुदायमा मनाइने पर्व हो दसैं र तिहार। लामो चाडपर्वको रूपमा हेरिने भएकाले दसैं र तिहारमा अधिकांश विद्यालयहरूमा लामो बिदा दिने चलन छ। दसैंमा दुर्गा देवीको विशेष आराधना र पूजा हुन्छ। लगातार दश दिनसम्म विभिन्न देवीहरूको पूजा र आराधना गरी आश्विन शुक्ल दशमीका दिन ठूलाबडाका हातबाट फूलपाती र टीका ग्रहण गर्नुका साथै आशीर्वाद पनि लिने चलन रहेको छ। पारि वारिक भेटघाट, पिङ खेलेर लिइने आनन्दको अनुभव जस्ता विविध रमाइला कुराहरू यस पर्वमा हुन्छन्। दशैँजस्तै नेपालीहरूको तिहार पनि मुख्य चाड हो। पाँच दिनसम्म मनाइने यस चाडमा पहिलो दिन काग, दोस्रो दिन कुकुर, तेस्रो दिन गाई र धनकी देवी लक्ष्मीको र चतुर्थ दिन गोवर्धन र गोरुको पूजा गरिन्छ। विशेषतः नेपाली समुदायले तिहारको अन्तिम दिन अर्थात पञ्चम दिनलाई बढी महत्त्वका साथ हेर्ने गर्दछन्। यस दिन दिदीबहिनीले दाजुभाइलाई पूजा गर्नुका साथै निधारमा सप्तरङ्गी टिका लगाइदिन्छन्। यस पर्वमा देउसी र भैलो खेलेर सबैले रमाइलो गर्दछन्।
विशेषतः रङको पर्वको रूपमा होलीलाई लिइने गरिन्छ। नेपालको तराई भागमा बढी महत्त्वका साथ मनाइने यस पर्व नेपालमा मात्रै नभएर भारतमा पनि भव्यताका साथ मनाइन्छ। होलीमा एकले अर्कालाई रङ लगाइदिने, पानी छ्याप्ने जस्ता कुरा गर्नेबाहेक मिठा मिठा परिकार खाएर मनाइन्छ। शास्त्रअनुसार यस दिन होलीका देवीको दहन भएको हो भन्ने तथ्यलाई मान्दै यस पर्वलाई मानिसले होलिकाको पुत्ला दहन गरी मनाउने गर्छन्।
नेपालमा मनाइने पर्वहरूमध्ये मलाई मनपर्ने पर्व भनेको तिहार हो।

ओसिन सुबेदी
क्रमाङ्क : २०२३००६

वातावरण प्रदूषण

वातावरण प्रदूषण भनेको वातावरणलाई सामान्य रूपमा प्रतिकूल गर्नु हो। अहिलेको यो हाम्रो समयमा वातावरण प्रदूषण सबैभन्दा गम्भीर समस्या भइरहेको छ। अहिले प्राकृतिक वातावरणमा दूषित पदार्थहरूले हाम्रो वातावरणमा प्रतिकूल परिवर्तन ल्याएका छन्। हाम्रो पृथ्वीले रासायनिक पदार्थ र अप्राकृतिक पदार्थहरू लिन सक्दैन जसका कारण ती हाम्रो वातावरणमा थुप्रेर बस्छन्। बायोडिग्रेडेबल नभएको कारण त्यसलाई जे गरे पनि वातावरणबाट हटाउन सकिँदैन।

विश्वमा वातावरण प्रदूषणका कारण २०१५ मा लाखौँ मानिसको मृत्यु भएको थियो। कोइला र काठको खोजीमा वन फडानी अहिले पनि भइरहेको छ। अहिलेको औद्योगिक क्रान्तिको कारण हामी झन् दुविधामा परेका छौँ। घरको फोहोर पानी हामी केही नसोची नदीनालातिर लगेर जोडी दिन्छौँ जसका कारण ती नदीनाला नजिक नराम्रो गन्ध फैलन्छ र जसले गर्दा मानिस रोगको सिकार भएका हुन्छन्। सडक वा चोकहरूमा कुनै पनि सार्वजनिक शौचालय नभएका कारणले मानिसले नराम्रो बानी सिक्दै गए। आफ्ना घरमा पालिने कुकुर बिरालाजस्ता जनवरहरूलाई दिसापिसाब गराउन बाहिरै लिएर जान थाले। जसका कारण अहिले सफा बाटो देख्न मुस्किल पर्छ तर धेरै मानिसहरूलाई यसले फरक नै पारेन। हुनेखानेहरू गाडीमा हिड्ने गर्छन् तर बिचरा! मध्यम स्तरका मानिसहरूले त्यो फोहोर बाटोमा चलखेल गर्नु पर्ने तर वास्तवमा असर भनेको सबैलाई हुनेछ।

फोहोरको गाडी सिठी बजाउँदै आउछ। हामी कोही घरबाट नै तल फालिदिन्छौँ त कोही बाटोमा लगेर छोडिदिन्छौँ। पछि गाडीले लग्यो कि लगेको छैन केही मतलब छैन तर त्यहाँ फोहोरको गाडीले पनि बाटातिर नै फोहोर फलिदिएको हुन्छ।

हामी आफैँ बाटोतिर फोहोर लगेर फाल्छौँ। फोहोरको गाडी नआएको धेरै भएपछि तर कोही अरूले फालेको देख्यौँ भने मरी मेटी भएपनि कराउन थाल्छौँ। हामीले आफैँले सोच बदल्नुपर्छ अनिमात्र अरूको सोच बदल्न सक्नेछौँ। परिवर्तन भनेको आफैबाट सुरू गर्ने हो। केही गर्नु छ भने सरकारको बाटो हेरेर बस्नुभन्दा पनि आफैँले केही गर्नु उचित हुन्छ। बाटाको छेउतिर बारेर साना साना रुखहरू रोप्न सक्छौँ। फोहोरको व्यवस्था गर्न टोलटोलमा पैसा जम्मा गरेर डस्बिन किनेर सबैले फाल्न सक्ने ठाउँमा राख्न सक्छौँ।

बोल्नुभन्दा पनि हामीले काम गरेर देखाउनुपर्छ। अहिले नै हामीले काम गर्न सकेनौँ भने विकृति बढ्दै जान्छ। त्यसैले सावधानी उपचारभन्दा राम्रो हुन्छ भने झैँ हामीले वातावरण प्रदूषणको निम्ति काम गर्नुपर्छ।

धीरज चापागाईं
क्रमाङ्क : २०२२००७

बा

सबैले आमालाई मात्र सम्झिँदा आमासगैं घरको मेरुदण्ड बनी हिँड्ने बुबालाई बिर्सँदा बुबाको मन चसक्क हुन्छ होला। सानो छँदा बुबा कामको सिलसिलामा काठमाडौँ आउँदा मलाई पनि सँगै लैजानुहुन्थ्यो। छोराले पनि संसार देखोस् भनेर सहर घुमाउनुहुन्थ्यो। म बुबाको पाइलामाथि पाइला खप्ट्याएर हिँड्दा मेरो दृष्टि उहाँको चोर औँलामा पर्थ्यो। उहाँले नयाँ नयाँ कपडाहरु देखाउँदै किनिदिम् भनी बोल्दा मन खुसीले आनन्दित हुन्थ्यो।
बुबालाई लाग्दो होला उनले एकान्तमा बगाएका ती आँसु कसैले देख्दैन होला। लाग्छ होला, उनका ती हातका ठेलाहरू कसैले देख्दैन होला, लाग्छ उनको सङ्घर्षको आँधी बढाउने धोको र सन्तानको पिरले थिचिएर खुइलिएको तालु कसैले देख्दैन होला।
घरको पिरले थिचिएको ढाड र कार्यालयको चिन्ताले थिचिएको टाउको कसैले देख्दैन होला भन्ने लाग्छ तर अन्तर मनमा उनका सन्तानलाई सब थाहा हुन्छ। सिर्फ ती भगवान हुन् देखाउन मात्र सक्दैनन्। धेरै जसो आमाको मात्र गुन गाइन्छ तर संसारमा आमाको साथ र छायाँ तथा जिम्मेवारी बहन गरी हिडिरहने बुबाको बारेमा हो यो लेख।
मैले मागेका सबै कुराहरू ल्याएर दिने बा। मलाई जीवनमा एक असल मान्छे बनाउने बा, मलाई जीवनको हरेक पाटामा सत्मार्ग देखाउने बा, मलाई मेरा ती बाल्यकालका चोटबाट अघि बढ्न सिकाउने बा, मेरै लागि भनी दिनरात खट्ने ती बालाई ठूलो सम्मान।

जीवन

सामिप्य डङ्गोल
क्रमाङ्क : २०२१०१६

जीवन भन्ने शब्द नै अनौठो छ। जीवनमा धेरै उतारचढावहरू आइरहन्छन्। हामीले जीवनको लामो यात्रामा धेरै कुराहरू सिक्छौँ। त्यसपछि ठिक बेठिक राम्रो नराम्रो छुट्याउन सक्छौँ। जीवनको लामो अन्तरालमा निकै कठिनाइहरू पनि आउन सक्छन्। जीवनमा अनेकौं बाधाहरूको सामना गरी अगाडि बढ्नुपर्छ तर हार भने कहिल्यै मान्नुहुँदैन। त्यसैले जीवन सुखदुखको सम्मिश्रण हो।

जीवनमा सफलता पाउनको लागि तीनवटा चिज कमाउनुपर्छ। ती हुन् : नाम इज्जत र दाम। यी तीन चिजमा हामी सबैका जीवनयात्रा अडिएका छन्। जीवनयात्रालाई अगाडि बढाउन त्यति सजिलो छैन। यो यात्रा अगाडि बढाउनको लागि निरन्तर साधना र धैयको आवश्यकता पर्छ। कयौं मानिसहरू हार खाएर आत्महत्या गर्न पुग्छन्।
समस्यादेखि भाग्नु भनेको ठूलो कायरपन हो तर कोही भने जस्तोसुकै समस्या आए पनि हार मान्दैनन् निडर तथा निर्भीक खालका यस्ता मानिसहरू आफ्नो कर्मलाई निरन्तरता दिन्छन्। त्यस्ता मानिसहरू गल्ती नै काम गरे पनि सुधार गरेर अगाडि बढ्छन् र अन्त्यमा सफल हुन्छन्। गल्ती त्यसबाट हुन्छ जसले मेहनत गर्छ। एक्काइसौँ शताब्दीमा मानिसहरू बिग्रिँदै गएका छन्। सबै काम मेसिनबाट गरिने हुँदा मानिसहरू दिनानुदिन कमजोर र अशक्त हुँदै गएका छन्। यसको मूल कारण नै आधुनिक युगमा विकसित सुख र प्रविधि हो। आधुनिक युगमा सबै मानिसले मोजमस्ती र सुखभोग गर्न चाहन्छन्। दुखकष्ट भन्ने कुरा त सुन्न पनि चाहँदैनन्। त्यसैले अहिले रोगहरू धैरै र उपचार कम भएका छन्। पहिले रोग कम र उपचार पनि कमै थियो। किनभने पहिले मानिसहरू शारीरिक श्रम गर्थे र खानपान पनि स्वस्थ थियो तर आज विज्ञान र प्रविधिको चरम विकासले र खानामा देखिएको रासायनिक मल र विषादीका कारण मानिसहरू अशक्त र रोगी बन्दै गएका छन्। आजका बच्चाहरूको मुख्य समस्या भनेको मोबाइल, कम्प्युटर र ल्यापटप नै हो। उनीहरू यिनै चिजमा रमाउँछन्। आज सबै उमेरका मानिसहरू प्रविधिकै पछि दौडिरहेका छन् र प्रविधिको गलत प्रयोग गर्दै छन्। यी कुरामा ध्यान गएपछि हाम्रो होस नै हुँदन। यसमै सबैजना रमाउन थाल्छन्। यो जीवनको केवल क्षणिक खुसी हो भन्ने कुरा मानिसले बिर्सेका छन्। तसर्थ जीवनलाई राम्रो बनाउन आजको युगमा नभई नहुने प्राविधिक सामानको दुरुपयोग होइन सदुपयोग गर्नुपर्छ। कर्ममा विश्वास गर्नुपर्छ। नयाँ सोचका साथ अगाडि बढ्नुपर्छ। तन र मन दुबैलाई स्वस्थ राख्नुपर्छ र सफलताको शिखरमा अगाडि बढ्नुपर्छ। जीवन भनेको एक झुल्को हो। जसमा समय बितेको पत्तै हुँदैन। बितेको समयलाई हामीले फिर्ता ल्याउन सक्दैनौँ। त्यसैले जीवनलाई परिश्रमले सजाउनुपर्छ। जीवनलाई मजाकको रूपमा लिएमा जीवन होइन वन जस्तै अनकन्टार बन्न पुग्छ।

को ठुलो

"छोड् मेरो पुच्छर। मेरो पुच्छर पिङ हैन" हात्ती कराउन थाल्यो। बाँदरले भन्यो, "साथी, तर तिम्रो पुच्छर कुनै पिङभन्दा कम छैन है।" "यस्तो नचाहिने कुरा नगर है। मेरो पुच्छर तान्न छोड। मलाई दुखिरहेको छ।" बाँदरले ठट्यौली पारामा फेरि भन्यो, "अघिसम्म त खुबै आफूलाई मभन्दा ठुलो भन्दै थियौ हैन ? अनि तिमीजस्तो ठुलो जन्तुले यसरी भिख मागेको कहाँ सुहाउँछ र ? तिमी ठूला छौ मभन्दा चाहिँ होइन। यदि तिमी मभन्दा ठुला हुन्थ्यौ भने मेरो हातमा तिम्रो पुच्छर होइन, तिम्रो हातमा चाहिँ मेरो पुच्छर हुन्थ्यो। साना छौ भनेर माफ गर्दैछु तर याद राख्नु यो मेरो अन्तिम चेतावनी हो", बाँदरले हात्तीको पुच्छर छाड्नेबित्तिकै हात्तीले बाँदरमाथि आक्रमण गर्‍यो र दुई बिचमा को ठुलो भन्ने विषयमा झगडा भइरह्यो।
त्यही बाटो हिँडिरहेको कुकुरले उनीहरूको झगडा देख्यो। उसले झगडाको कारण बुझ्यो र झगडा सुल्झाउने कोसिस गर्‍यो तर हात्तीले कुकुर बाँदरको साथी भएको कारण उसले बाँदरको पक्षमा नै बोल्छ भनेर स्वीकृति जनाएन कुकुरले एउटा जुक्ति अपनायो उसले पल्लो जङ्गलबाट लाटोकोसेरोलाई बोलायो र झगडा छिनिदिन अनुरोध गर्‍यो हात्ती र बाँदर दुबैको लाटोकोसेरोसँग चिनजान नभएको कारण लाटोकोसेरोलाई मध्यस्थकर्ता बनाउँदा दुबैले आपत्ति जनाएनन्।

श्रीया सिटौला
क्रमाङ्क : २०२१०२०

लाटोकोसेरोले दुई बिचको समस्या जान्ने इच्छा गर्‍यो कुकुरले भन्न थाल्यो, "उनीहरु दुबैजना निकै मिलनसार र घनिष्ट मित्र थिए। दुबैको एक आपसमा मिलेर बस्ने र सँगै खानेकुरा खोज्ने गर्थे। साथ साथै उनीहरू जङ्गलका राजाहरूसँग सारै निकट थिए। एक दिन राजाले उनीहरूमध्ये एकलाई मन्त्री बनाउने निर्णय गरे। राजालाई उनीहरू दुईमध्ये एक मन्त्री चयन गर्न निकै गाह्रो पर्‍यो त्यसकारण राजाले उनीहरूलाई नै एक आपसमा निर्णय गर्न आदेश दिए। दुबै जनालाई मन्त्री बन्ने ठुलो इच्छा थियो। मन्त्री बन्नका निम्ति उनीहरू सबै चिज त्याग्न तयार थिए। वर्षौं पुरानो मित्रता पनि। यसै क्रममा उनीहरूले आफू स्वयमलाई ठुलो दाबी गर्दै मन्त्रीको पदको लागि लडिरहेका थिए।" सबै कुरा सुनेबुझेपछि लाटोकोसेरोले दुबैलाई बाग्मती खोलापारिबाट नरिवल टिपेर ल्याउन लगायो। बाँदर आफू एक्लै खोला तर्न नसकेर हात्तीको पिठ्यूमा चढ्यो र दुबै खोला तरे। तिनीहरू नरिवल टिप्न नरिवलको रुख भएतिर लागे। नरिवलको रुख धेरै अग्लो थियो। हात्ती रुख चढ्न नसक्ने भएकोले उसले बाँदरलाई नरिवल टिपेर ल्याउन अह्रायो। बाँदरले नरिवल टिपेर त ल्यायो तर नरिवल बोक्न उसलाई अप्ठ्यारो भयो। त्यसैले हात्तीले मुखमा च्यापेर नरिवल ल्याइसकेपछि लाटोकोसेरोले हात्ती र बाँदरलाई नरिवल कसरी ल्यायौ ? भनी सोध्यो। तिनीहरूले आफूहरू दुबै मिलेर ल्याएको कुरा बताए। त्यसपछि लाटोकोसेरोले समान कार्य गरेकाले तिमीहरू दुबै आ-आफ्नो ठाउँमा ठुला हौ भनी झगडा छिनिदियो।
झगडा समाप्त भएकाले बाँदर र हात्ती निकै खुसी भए। मन्त्री बन्ने लोभ नै उनीहरूको झगडाको कारक भएको कारण उनीहरूले यस लोभलाई त्याग्ने निर्णय गरे र राजालाई उनीहरूको झगडाको वृतान्त सुनाए। आफूहरूमध्ये एक जनालाई मन्त्री चयन गर्न नसक्ने भएकाले कोही पनि मन्त्री नबन्ने कुरा राजालाई बताए। उनीहरूले थपे, "राजासाहेब हामी दुई जना सङ्ख्यामा दुई भएतापनि हरेक काम हामीले एक भएर गरेका छौँ मन्त्री बन्ने लोभमा हाम्रो एकतालाई हामीले कसरी तोडनू ? हामी एक थियौँ र सधैँ एक भएर बस्नेछौँ। राजाले उनीहरूको विवशता बुझेर दुबैलाई मन्त्री बनाउने निश्चय गरे र भने, "जसरी दुईजना मिलेर नरिवल टिपेर ल्यायौँ, त्यसरी नै हरेक काम मिलेर गर्नु र अरूलाई आफूभन्दा कमजोर कहिल्यै नठान्नु। हामी सबै फरक छौँ र सबै आफैँमा मौलिक छौँ। सबै आ-आफ्ना ठाँउमा ठुला छौँ।" उनीहरूले पनि राजाको कुरामा सहमति जनाएर फेरि पहिलेजस्तै मिली जङ्गलमा बस्न थाले।

आशा दाहाल
क्रमाङ्क : २०२१००५

दशमीको जात्रा

(एउटा सानो गाउँमा दुईजना छिमेकी बस्छन् । उनीहरूको नाम बादल र पाताल हो । बादल कम खर्चालु छ भने पाताल अनावश्यक खर्च गर्छ । दसैं आउन लागेको छ, पाताल र उसका जँड्याहा साथीहरू जाँड खाँदै तास खेल्दै छन् सोही क्रममा साथीले भन्छ)

जँड्याहा साथी: ए पाताल ! दसैंको तयारी कस्तो भयो त ? मेरो त घरमा आमा हुँदै खेरिका चारओटा खसी छन्, तिनैलाई मजाले मार हानेर खानुपर्छ । बुढीलाई नि तीन तोला सुन घाँटीमा र पाँच तोलाको तिलहरी किनिदिएको छु ।
पाताल: हो त, दसैं आयो । खै के गर्ने घरमा बुढी कचकच गर्दै छे, नानीबाबुले लुगा चाहियो भनेर टाउको खान लागिसके । दसैं त आयो तर दसा नै भएर जान्छ होला ।
(जाँडले मातेको हालतमा पाताल घर पुग्छ र आफ्नी बुढीलाई भन्छ)
पाताल: दसैं त आयो त बुढी ।
बुढी: आयो त बुढा । मलाई त नयाँ साडी चाहिन्छ अनि घाँटीमा दुई तोलाको सुन भए हुन्छ ।
(त्यसैबेला नानीबाबु दौडेर आउँछन् र भन्छन्)
नानीबाबु: दसैं आयो, खाउँला पिउँला, कहाँ पाउँला ? चोरी ल्याउँला, धत् ! पापी, म त छुट्टै बसुँला । बा ! बा ! हामीलाई दसैंमा के किनिदिने ?
छोरा: मलाई त घडी, पाइन्ट र दुई जोडी सर्ट चाहिन्छ ।
छोरी: मलाई एउटा जामा, पाउजु र सुनको मुन्द्रा चाहिन्छ ।
पाताल: हुन्छ, हुन्छ । सबैको माग पूरा हुन्छ अनि खसी पनि चाहिन्छ नि ।
बुढी: बुढा ! खसी त दश धार्नीको ढाल्नुपर्छ नि ।
पाताल: ढाल्नु त पर्छ तर पैसा चाहिँ कहाँबाट ल्याउनु ? दक्षिणा पनि त चाहिन्छ नि । एक जनालाई ५० रुपैयाँले त पुग्छ होला र ?
बुढी: के रे ? के रे ? के भन्या होला, ५० रुपैयाँले के गर्ने ? कम्तीमा ५०० त दिनुपर्छ । गाउँमा साहु भएको के काम ? लिएर आऊ न साहुकहा(ँबाट ।
पाताल: साहुको अगाडिकै पैसा दिएको छैन, अब पनि देला त ?
बुढी: किन दिँदैन र ? मागिहेर न तर पैसा नलिई चाहिँ घर नआउनु नि ।
(भोलिपल्ट बिहानै पाताल साहुकहाँ पुग्छ र भन्छ)
पाताल: ढोग गरें साहु बा ।
साहु: अँ अँ भन् किन आइस् ?
पाताल: हजुर ! दसैं पनि आयो । घरमा दसैं मनाउनुपर्छ भनेर नानीबाबुले दिक्क पारिराछन् । पैसा नभएर हजुरकहाँ आको हजुर !
साहु: के रे, पैसा छैन रे ? तैंले पहिलाको पनि पैसा दिएको छैनस् । तँलाई फेरि पैसा दिएर मुर्ख बन्नु छैन । पैसा चाहियो तँलाई फेरि ?
पाताल: हैन हजुर, त्यसो नभन्नुस् । म हजुरको पैसा बेलैमा तिर्छु हजुर !
साहु: ल ल भयो । म तँलाई पैसा चाहिँ दिन्छु तर तैंले दुई महिनाभित्र यो पैसा तिरिनस् भने म तेरो घरजग्गा लिलाम गर्छु ।
पाताल: हुन्छ हजुर, म बेलैमा तिर्छु ।
साहु: (आफ्नो नोकरलाई भन्छ) ए रामे ! जा त, मालिक्नीसँग भनेर यसका लागि पैसा लेर आ ।
रामे: हवस् हजुर !
रामे मालिक्नीसँग पैसा ल्याएर मालिकलाई दिन्छ ।
साहु: (पाताललाई पैसा दिँदै) ला, होस् गरेस् ।

पाताल: हवस् हजुर !
(पाताल घर जाँदै गरेको हुन्छ, बाटामा उसले बादललाई भेट्छ । बादल आलु लिएर आउँदै गरेको हुन्छ ।)
पाताल: अहो ! दाजु, कता ?
बादल: आलु लिएर आको नि । दसैं आयो नि त । अब पाहुना आउँछन् ।
पाताल: दाजु, दसैं पनि आलुमा ? यो पनि दसैं हो ? आलु रे, म त दसैंमा आलुको गन्ध पनि सुँघ्दिनँ । हा हा हा हा ".. ।
बादल: अँ, मेरो दसैं त आलु नै आलुमा हो । नानीबाबुलाई आधा किलो मासुले पुगिहाल्छ ।
पाताल: हवस् त, आलुवाला दसैं राम्रो होस् तपाईंको ।
(पाताल गीत गाउँदै घर जाँदै गर्दा उसले पँधेरामा पानी थाप्दै कुरा गरिरहेका आइमाईहरू र उसकी बुढीलाई देख्छ ।)
बुढी: ए बुढा ! पैसा हल्लाउँदै आछौ त, आहा !
पाताल: चुप लागेर घर हिँड्, बजार जानुपर्छ ।
(पाताल र उसकी बुढी गएपछि आइमाईहरू कुरा काट्छन् ।)
आइमाई १ : आम्मै ! हेर त त्यसको बुढाले त दसैंका लागि पैसा हल्लाउँदै आछ । अब त्यसकी बुढीले गाउँमा सबैलाई देखाउँदै हिँड्ने भई ।
आइमाई २ : आ हो, आफूलाई त अरूको कुरा काट्न आउँदैन, जाऔं घरतिर ।
(दसैंमा पातालले धेरै खर्च गर्छ । टीका थाप्न आउने सबैलाई पाँच पाँच सय रुपैयाँ दक्षिणा दिन्छ । त्यसपछि पातालको छोरा टीका थाप्न बादलकहाँ पुग्छ ।)
पातालको छोरा: ए काका ! काका ! कहाँ हो ? म त टीका थाप्न आको त ।
बादल: आ बाबु आ, भित्रै आ । ल बस् ।
(बादलले पातालको छोरालाई टीका लगाइदिन्छ र आशीर्वाद दिन्छ ।)
बादल: धेरै पढ्नू, ज्ञानी हुनू, देशको नाम राख्नू, है त ?
पातालको छोरा: हवस् । पैसा चाहिँ खै त ?
(बादलले २० रुपैयाँ दक्षिणा दिन्छ ।)
पातालको छोरा: धत् ! के हो ? जम्मा २० रुपैयाँ ? यति जाबो पैसा तपाईं आफैं राख्नुस् । गएँ म त । जाबो २० रुपैयाँले के आउँछ ?
बादल: हैन के भाको यो केटो ? २० रुपियाँले नि नभए कति दिनु त ? अब २००० दिन सकिँदैन क्यारे । मातेको केटो !
(पातालको छोरो फत्फताउँदै घर पुग्छ ।)
पाताल: हैन ए ! किन हल्ला गर्दै आको ? कस्ले के भन्यो ?
पातालको छोरा: हेर्नुस् न, बादल काकाले त मलाई टीका लगाएर जम्म २० रुपियाँ देका भन्या । मैले त फिर्ता गर्देर आको ।
पातालकी बुढी: आम्मै ! के देका त त्यो जाबो २० रुपियाँ ? फिर्ता गरेर ठिक गरिस् छोरा ।
(पातालको परिवारले दसैं धुमधामसँग मनाउँछ । दसैंको दुई महिनापछि साहु पातालको घर पुग्छ ।)
साहु: के हो माइला, पैसा तिर्ने भाका त अस्ति नै गयो त ? पैसा खाएपछि तिर्नपर्दैन ? म पैसा उठाउन तेरो घरमै आउनुपर्छ ? ए केटा ! यसको घर का सबै सामान फालेर ताला लगा त ।
पाताल: हैन हजुर, म तिर्छु । मलाई ५ दिनको भाका दिनुस् । म गरिबलाई दया गर्नुस् ।
साहु: हैन, कति दिने तँलाई भाका ? खाने बेलामा खाइस्, अहिले चाहिँ भाका चाहियो ?
पातालको छोरा: हजुर ! म हजुरको खुट्टा ढोग्छु ।
साहु: ल भो भो, पर्दैन खुट्टा ढोग्न । ल म ५ दिनको भाका दिन्छु । यदि ५ दिनभित्र तिर्न सकिनस् भने म पाँचौं दिनको साँझमा तिमीहरूलाई घरबाट निकालिदिन्छु ।
यो घटनापछि पातालले पैसा जम्मा गर्न सक्दैन । अलि अलि भएका सुन चाँदी पनि बेचेर रक्सी खान्छ र बुढीलाई कुट्छ । घर परिवारको बिचल्ली हुन्छ । पाँच दिनपछि साहु पातालको घरमा आउँछ ।
साहु: खै पैसा ? पैसा तिर्नपर्दैन ? ए रामे ! के हेरेर बसेको ? यसका सबै भाँडाकुँडा फालिदे बाहिर र घर खाली गर्नु ।
(रामेले सबै सामान फालेर घर खाली गर्छ । पातालको छोरो रुन थाल्छ । पाताल पुर्पुरामा हात राखेर बस्छ । पातालकी बुढी डाँको छोडेर रुन थाल्छे । त्यही बेला बादल आइपुग्छ ।)
बादल: के भो ? किन रुँदै छौ ?
पातालको छोरा: काका ! बाले साहुको भाकामा पैसा तिर्न नसकेकाले साहुले घर लिलाम गऱ्यो । हामी त अब सुकुम्बासी भयौं । अब हामी कहाँ जाने ?
बादल: ल हिँड मेरो घरमा । जबसम्म तिम्रा बाले ऋण तिरेर घर निखन्दैनन्, तबसम्म तिमीहरू मेरै घरमा बस्नू ।

(सबैजना निराश भएर बादलको घरतिर लाग्छन् ।)

CHINESE

Prasiddhi Dangol
Roll no.:2027017

狗
我叫 Prashiddhi Dangol我有一只小狗，我的小狗很好看. 狗有很多不同的种类，有的大，有的小. 谢谢！

About me

我叫Tanishq Shakya,我是尼泊尔人. 我喜欢尼泊尔，我家在加德满都. 我爸爸叫Sabin Shakya. 我妈妈叫Vivechana Shakya. 我喜欢吃水果. 谢谢！

Tanishq Shakya
Roll no.: 2027020

Aashutosh Subedi
Roll no.: 2027002

My first Chinese class and myself

我的第一堂中文课很棒，我当选了中文课代表. 我的名字是Aashutosh Subedi， 我今年十岁，我想当科学家.

About myself

我叫 Aaradhya Prasai，我是尼泊尔人，我喜欢加德满都. 我今年四年级，我喜欢玩耍.
我爱我的爸爸和妈妈. 我的妈妈叫Nirv Prasai，我的爸爸叫Kul Prasai.
我喜欢游泳，我喜欢所有的一切.

Aaradhya Prasai
Roll no.: 2027001

Kushal Babu Shrestha
Roll no.: 2027010

关于我自已

我的名字是 Kushal Babu Shrestha，我是一名学生. 我在四年级学习，我今年九岁.
我最喜欢的科目是数学，
我生活在尼泊尔的加德满都.

About Myself

我的名字是Manshi Singh，我在五年级学习，我是个学生. 我喜欢吃面条和肉.
我是尼泊尔人，我最喜欢的科目是数学，我喜欢喝茶.
我最喜欢的运动是羽毛球. 我的爱好的跳舞. 我将来想成为一名工程师.
谢谢！

Manshi Singh
Roll no.: 2026012

Sarthak Pandey
Roll no.: 2026019

About myself

我叫Sarthak Pandey，我今年十一岁，我是一名学生，我今年五年级.
我是尼泊尔人，我家有三口人，爸爸、妈妈和我. 我喜欢喝汽水. 我想去中国看万里长城. 我喜欢打羽毛球也喜欢踢足球. 黄色是我最喜欢的颜色.

About myself

我叫Nirnaya Sah，我十一岁了，我是一名学生，我今年五年级. 我是尼泊尔人.
我家有四口人，爸爸、妈妈、姐姐和我. 我不喜欢吃海鲜.
我想去中国看万里长城. 我喜欢打乒乓球也喜欢妈妈叫我Niraray.
谢谢！

Nirnaya Sah
Roll no.: 2026013

Manavi Regmi

Roll no.: 2026011

About myself

我叫Manavi Regmi，我九岁了，我是一名学生．我任在Sifal．我是尼泊尔人，我家有四口人：
爸爸、妈妈、妹妹和我．我喜欢喝汽水，我不喜欢喝水．
我们学校的名字是 Sifal Secondary School.

Pratik Dongol

Roll no.: 2026014

吉他

吉他是我最喜欢的乐器，通常它有六个字符串．吉他起源于16世纪的西班牙．吉他分两种类型：一种是原声吉他；另一种是电吉他．它世界很多国家都非常流行．

Suprabh Acharya

Roll no.: 2026022

足球

足球是一个团队运动的项目，在不同程度上涉及传球和进球．足球是我最喜欢的运动，它在世界上很多国家都非常的流行．

谢谢！